

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

22 april 2004

ONTWERP VAN DECREET

**houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten
betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995,
en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door de heren Frans De Cock en Bob Verstraete**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jo Vermeulen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Bart De Smet, mevrouw Ilse Van Eetvelde, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Karlos Callens, Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Bob Verstraete ;

de heer Wilfried Aers, mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Luc Martens, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Gilbert Vanleenhove ;

de heren Jozef Browaeys, André Denys, Jacques Devolder, Paul Wille ;

de heren Julien Librecht, Felix Strackx, Frans Wymeersch ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

2156 (2003-2004)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag over hoorzitting
- Nr. 3 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	4
2. Aanvullende uiteenzetting door dr. Caroline Uyttendaele	6
3. Algemene bespreking op 1 april 2004.	8
– Afbakening van bevoegdheden	8
– Reciprociteit als basis van sommige must-carry-omroepen	8
– Inwerkingtreding van het ontwerp van decreet, en de koppeling met de hervorming van het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM)	8
– Toegang tot elektronische communicatienetwerken voor DAB-radio's.	9
4. Vervolg van de algemene bespreking op 19 april 2004.	9
5. Artikelsgewijze bespreking en stemming.	10
6. Wegstemmen van de reflectietermijn en eindstemming.	19
Tekst aangenomen door de Commissie	20

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport behandelde dit ontwerp van decreet op 25 maart, 1 en 19 april 2004.

Op 25 maart 2004 werd het ontwerp van decreet toegelicht door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport.

Op 1 april 2004 werd een hoorzitting georganiseerd met vertegenwoordigers van Belgacom en Telecom, en werd de algemene bespreking van het ontwerp van decreet aangevat (zie *Parl. St. Vl. Parl.* 2003-2004, nr. 2156/2).

Op 19 april 2004 werd de algemene bespreking verdergezet, en volgde aansluitend de artikelsgewijze bespreking en stemming over het ontwerp van decreet.

1. Toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

De minister stelt dat voorliggend ontwerp in de eerste plaats een Europese richtlijn moet omzetten naar Vlaams recht in het kader van de elektronische communicatiesector. In de tweede plaats geeft Vlaanderen met het ontwerp gevolg aan het arrest van het Arbitragehof van 6 november 2002. Daarin wordt het begrip omroep ruim geïnterpreteerd. Beide omzettingen zijn niet eenvoudig, in een land met bevoegdheden die over verschillende niveaus verspreid liggen. Telecom is immers een federale materie, en omroep een gemeenschapsaangelegenheid. Maar de minister meent dat het ontwerp toch een werkbare oplossing biedt en tegelijk recht doet aan wat de Europese wetgever wenst en aan wat het Arbitragehof in zijn arrest duidelijk heeft gemaakt.

Vervolgens gaat de minister dieper in op de omzetting van het Europees regelgevend kader voor de elektronische communicatiesector. De Europese wetgever heeft op 7 maart 2002 een pakket nieuwe richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten, ter vervanging van de oude telecommunicatiewetgeving. Deze richtlijnen hebben niet enkel betrekking op de klassieke telecommunicatie, maar ook op bepaalde aspecten van de omroep. In de Belgische context betekent dit dat – in zoverre zij betrekking hebben op de radio-omroep en de televisie – ook de gemeenschappen verantwoordelijk zijn voor de omzetting van deze richtlijnen in hun respectieve regelgeving. De richtlijnen beperken de bevoegd-

heden van de lidstaten om verplichtingen op te leggen aan eigenaars en exploitanten van communicatie-infrastructuur. Deze infrastructuur moet maximaal vrij kunnen worden benut. Exclusiviteit wordt uitgesloten.

Het ontwerp brengt een aantal wijzigingen aan in de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, die deze in overeenstemming moeten brengen met het nieuw regelgevend kader dat door Europa wordt opgelegd. Het statuut van het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM), zal in een afzonderlijk ontwerp van decreet worden geregeld dat – in het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid – later aan het Vlaams Parlement zal worden voorgelegd.

De minister geeft vervolgens een overzicht van de belangrijkste aanpassingen die aan de gecoördineerde decreten moeten worden aangebracht in het licht van de omzetting van het nieuw Europees regelgevend kader voor de elektronische communicatiesector.

Om te beginnen wordt een *definitie van elektronisch communicatienetwerk* ingevoerd als overkoepelende term voor alle mogelijke transmissiekkanalen die gebruikt worden voor de overdracht van programmasignalen. De minister geeft kabelverbindingen, telefoonlijnen en elektriciteitsleidingen als voorbeelden.

Hij benadrukt in dit verband dat mobiele telecommunicatienetwerken, zowel Proximus als Mobistar, buiten het toepassingsgebied van dit decreet vallen. Het Arbitragehof heeft gesteld dat er van een radio-omroepprogramma sprake kan zijn ongeacht de techniek die voor de uitzending ervan wordt gebruikt. Toch acht de Vlaamse Gemeenschap het voorbarig om dit soort netwerken nu al te regelen. Sommige bepalingen in het ontwerp zijn trouwens totaal incompatibel met en hebben geen enkele zin voor mobiele netwerken, zoals de must-carryregel of de regel volgens dewelke de aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk ten minste 80 procent van de digitale capaciteit van zijn netwerk moet gebruiken voor het uitzenden van radio- of televisieprogramma's. Dat men het nieuws kan beluisteren op zijn gsm, maakt van Proximus nog geen omroep. De hoofdzaak blijft immers het telefoneren.

Daarnaast wordt het *vergunningenstelsel voor de kabelmaatschappijen* afgeschaft en vervangen door een algemeen recht om een kabelnetwerk aan te bieden, mits men aan een aantal voorwaarden voldoet. De enige voorwaarde in dit verband is dat het

aanbieden van een kabelnetwerk vooraf moet gemeld worden aan het VCM. Er is derhalve geen vergunning meer nodig, wat een vorm van liberalisering is.

Er wordt wel een vergunningenstelsel ingevoerd voor een nieuwe categorie van communicatienetwerken : *radio-omroepnetwerken en televisie-omroepnetwerken*. Het gaat om netwerken voor digitale terrestriële omroep. De respectieve vergunningen worden uitgereikt door het VCM.

De huidige must-carrybepalingen worden in belangrijke mate gewijzigd. Met toepassing van artikel 31 van de universele-dienstrichtlijn wordt de Vlaamse Gemeenschap verplicht het aantal omroepprogramma's met een must-carrystatuut sterk te verminderen. Vlaanderen heeft zich daar zwaar tegen verzet en die procedure op Europees niveau vier jaar kunnen rekken. Maar Europa was onverbiddelijk en wij moesten in het zand bijten. De Vlaamse Gemeenschap werd vanwege de heersende must-carryregeling in 1999 al door de Europese Commissie in gebreke gesteld. Gedurende de jarenlange onderhandelingen met de Commissie heeft de Vlaamse Gemeenschap trachten aan te tonen dat een ruime must-carryregeling absoluut noodzakelijk was in Vlaanderen vanwege de situatie van de Vlamingen in Brussel. Het must-carrystatuut in Vlaanderen impliceerde automatisch een must-carry voor Brussel, en vormde om die reden voor vele omroepen een extra drukingsmiddel om ook in het Brusselse Hoofdstedelijke gebied toegang te hebben tot de kabel. De Commissie bleek niet ongevoelig voor dit argument, maar gaf nooit een akkoord. Vooraleer deze onderhandelingen uiteindelijk konden worden afgesloten, maakte de universele-dienstrichtlijn echter een einde aan de discussie : artikel 31 bepaalt dat must-carryverplichtingen nog slechts kunnen worden opgelegd indien zij noodzakelijk zijn om duidelijk omschreven doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken. Zij moeten eveneens evenredig en transparant zijn.

Hoewel een aantal Vlaamse omroepen hun must-carrystatuut dus noodgedwongen zullen kwijtraken, vertrouwt de minister erop dat dit geen nadelige gevolgen – ook niet financieel – zal hebben voor de Vlaamse omroepen, die trouwens voor de kabelmaatschappijen van essentieel belang zijn. De abonnees blijven immers in hoofdzaak naar de Vlaamse omroepen kijken. De Vlaamse kijker zou bovendien nooit een verwijdering van die omroepen van de kabel begrijpen of aanvaarden. In de praktijk betekent een en ander dat naast de regio-

nale omroepen alleen de openbare omroepen nog het must-carrystatuut behouden, ook die van de Franse Gemeenschap en van Nederland. Europa wil immers niet meer dat privé-omroepen nog een must-carrystatuut krijgen. Maar in de praktijk zal geen enkele kabelmaatschappij het in haar hoofd halen om VTM niet langer door te zenden.

De minister wijst er in dit verband op dat het met de must-carryregeling, die nochtans juist bedoeld was om de Vlaamse omroepen op de Brusselse kabel te krijgen, ook niet altijd lukte. Hij geeft Vitaya en JIM tv als voorbeelden. De Brusselse kabelmaatschappijen vragen immers zo'n hoge vergoedingen dat de kleine omroepen dat niet kunnen betalen. In feite voeren de Brusselse kabelmaatschappijen de must-carry gewoon niet uit. Maar de marktpositie van de betrokken privé-omroepen relativiseert meteen het effect van de wijziging. De minister verwacht dan ook geen werkelijke verandering in het aanbod.

Dit ontwerp van decreet wil in de tweede plaats de *gevolgen van het arrest nummer 156/2002 van het Arbitragehof van 6 november 2002* meenemen. Dat arrest werd uitgesproken na een prejudiciële vraag van de Raad van State. De minister legt uit dat het Arbitragehof in dit arrest opnieuw een ruime invulling geeft aan het begrip 'radio-omroep en televisie' als aanknopingspunt voor de gemeenschapsbevoegdheid ter zake. Het hof stelt nog duidelijker dan in het verleden dat ook een aantal zogenaamde nieuwe diensten onder dit concept thuishoren.

De minister stelt dat Europa Vlaanderen met een richtlijn heeft geconfronteerd die men moet uitvoeren. Anderzijds heeft het Arbitragehof ook een arrest gevelde dat nog geïntegreerd moet worden in de wetgeving. Inzake de must-carryregeling haalt Vlaanderen bakzeil na jaren gevochten te hebben. De minister geeft ook aan dat men in de fase van een liberalisering van de markten komt. Om televisie- of radiodiensten aan te bieden, moet men dat nu gewoon aanmelden bij het VCM. De minister wijst er op dat men daar vroeger voor moest erkend worden. De mobiele telecommunicatie-operatoren zoals Proximus en Mobistar vallen niet onder dit decreet. De minister stelt dat elders, waar de telecommunicatie en omroepen onder hetzelfde bevoegdheidsniveau vallen, dit bijna een organisch proces is, terwijl men dat hier bijna kunstmatig uit mekaar moet halen omdat zowel de federale overheid als de regionale overheden bevoegdheid hebben.

2. Aanvullende uiteenzetting door dr. Caroline Uyttendaele

Volgens mevrouw Caroline Uyttendaele moet dit ontwerp van decreet in grote lijnen gesitueerd worden tegen de achtergrond van de convergentie die zich voordoet tussen omroep en telecommunicatie. Dit betekent een toenemende verstrengeling tussen omroep- en telecommunicatiediensten. Deze verstrengeling situeert zich op drie niveaus.

In de eerste plaats manifesteert die zich op het niveau van de infrastructuur. Spreker legt uit dat op dit moment in Vlaanderen de teledistributiekabel wordt gebruikt voor zowel het doorgeven van omroepsignalen als voor het doorgeven van telecommunicatiesignalen. In de tweede plaats manifesteert die convergentie zich op het niveau van de diensten. De laatste jaren zijn allerlei nieuwe soorten diensten ontstaan, die niet meer eenduidig te kwalificeren zijn als omroep of telecommunicatie. Voorbeelden zijn web-casting, het doorgeven van filmpjes via internet, of de video-op-verzoek. Tenslotte doet die convergentie zich ook voor op het niveau van de eindapparaten. Er zijn vandaag multimedia-pc's op de markt, waarmee men televisie kan kijken, kan communiceren, telefoneren, enzovoort.

Indien men vaststelt dat telecommunicatie en omroep vandaag in toenemende mate gebruik maken van dezelfde kanalen om de signalen door te geven, kan men de vraag stellen of het dan niet logisch is om voor die kanalen en die infrastructuren één en dezelfde wetgeving te maken en tot een convergentie te komen op juridisch vlak. Spreker wijst er op dat dit in België een zeer moeilijke zaak is wegens de verdeling van de bevoegdheden. De bevoegdheid voor omroep ligt bij de gemeenschappen, terwijl de federale overheid nog steeds bevoegd is voor telecommunicatie. Dat maakt het moeilijk om tot één wetgeving te komen voor de beide sectoren. Dit probleem stelt zich niet op Europees vlak. Daar heeft zich een gedeeltelijke juridische convergentie voorgedaan tussen omroep en telecommunicatie. Op Europees vlak heeft men een regelgeving gemaakt die van toepassing is op elektronische communicatie-infrastructuren en op het doorgeven van signalen via die infrastructuren. Deze regelgeving is van toepassing op zowel telecommunicatie- als op omroepinfrastructuren. Daarbij moet worden benadrukt dat die Europese regelgeving alleen van toepassing is op het vlak van de infrastructuur en dus niet op de verspreiding van de inhoud.

Dr. Uyttendaele verklaart dat die Europese regelgeving uit een viertal richtlijnen bestaat, ook wel eens het telecommunicatiepakket genoemd. De richtlijnen werden op 7 maart 2002 uitgevaardigd. De omzetting van die richtlijnen is een zeer ingewikkelde zaak, aangezien ze betrekking hebben op telecommunicatie en omroep. Er zijn in België vijf overheden verantwoordelijk voor de correcte omzetting van die richtlijnen. Voor aspecten van telecommunicatie is dat de federale overheid. Voor aspecten van omroep zijn dat de drie gemeenschappen en de federale overheid die bevoegd is voor de kabeldistributie in Brussel-Hoofdstad.

Dr. Uyttendaele geeft als tweede aspect van de situering van dit ontwerp van decreet *de recente rechtspraak van het Arbitragehof* aan. Ze verduidelijkt dat in een recent arrest het Arbitragehof de definitie van 'radio-omroep en televisie' heeft verruimd. Ze wijst er op dat de bevoegdheid voor de telecommunicatiesector in België verdeeld is. De gemeenschappen zijn bevoegd voor 'radio-omroep en televisie' en voor 'hulp aan de geschreven pers'. De federale overheid heeft een residuaire bevoegdheid voor telecommunicatie, wat betekent dat de federale overheid in feite bevoegd is zolang er geen sprake is van 'radio-omroep en televisie'. Het is echter een probleem dat het concept 'radio-omroep en televisie' niet gedefinieerd is in de wetgeving op de staatshervorming. Het betreft derhalve een tamelijk rekbaar begrip, dat in de loop der jaren meermaals door het Arbitragehof is vastgelegd. Het is dus een zeer evolutief begrip, waardoor ook de bevoegdheidsverdeling mee kan evolueren.

Vroeger was het zo dat de *verspreiding van informatie op aanvraag* de facto nooit 'omroep' kon zijn. In zijn arrest nr. 156/2002 heeft het Arbitragehof gezegd dat in bepaalde gevallen de verspreiding van informatie op aanvraag wel als 'omroep' kan gekwalificeerd worden.

De eerste grote doelstelling van het ontwerp van decreet is de *omzetting in Vlaanderen van de vier geciteerde richtlijnen*. Ze hebben een aantal belangrijke nieuwe principes geïntroduceerd. Een eerste principe is dat voor het gebruik van elektronische communicatie-infrastructuur een maximale vrijheid moet gelden. Dat betekent in de praktijk voor Vlaanderen dat er geen individuele vergunningen voor kabelmaatschappijen meer zullen opgelegd worden. Die moeten enkel nog aangemeld worden bij het VCM. Er mogen nog slechts in één geval individuele vergunningen worden opgelegd: bij het gebruik van frequenties. Dat is intussen geregeld in de gecoördineerde decreten. Voor analoge radio was het gebruik van de frequenties en de zendver-

gunning al geregeld in artikel 95 en het vergunningbesluit. Voor digitale netwerken is een nieuwe regeling ontworpen : in artikel 114 en volgende zijn een aantal nieuwe netwerken geïntroduceerd, namelijk radio-omroepnetwerken en televisie-omroepnetwerken.

Een tweede belangrijk nieuw principe dat de richtlijnen hebben ingevoerd, is *dat er voor elke lidstaat een nationale regulerende instantie (NRI) moet worden ingericht*, die toezicht moet houden op de markt voor elektronische communicatienetwerken en diensten. Wegens de complexe bevoegdheidsverdeling in ons land, zullen in België vijf dergelijke regulatoren moeten worden opgericht : één voor de telecommunicatiemarkt, die federaal wordt : het BIPT ; één binnen elke gemeenschap voor de markt van omroeptransmissie ; en ook een apart orgaan voor Brussel. De regulator moet onafhankelijk zijn van spelers op de markt. In Vlaanderen zou het VCM als NRI fungeren. In een afzonderlijk ontwerp van decreet wordt het VCM omgevormd tot een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap. Met dat statuut zal het VCM zeker als NRI kunnen optreden.

Een belangrijke taak voor die NRI is het *uitvoeren van een marktdefinitie, marktanalyse en het aanwijzen van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht*. Wanneer de concurrentie op de markt verstoord wordt, zal de regulator specifieke verplichtingen kunnen opleggen aan de operatoren die op de markt een dominante positie innemen. Dat is zo geregeld omdat de concurrentie op de markt voor elektronische communicatie maximaal moet spelen. Waar de concurrentie dan toch verstoord wordt, moet de regulator zo gericht mogelijk optreden. De regulator moet eerst de dominante operatoren identificeren en hen vervolgens een aantal verplichtingen opleggen als de concurrentie verstoord wordt. Die verplichtingen worden opgesomd in de richtlijnen en zijn ook overgenomen in het ontwerp van decreet. Het gaat onder meer om non-discriminatieverplichtingen, verplichtingen om te onderhandelen over toegang, en scheiding van boekhouding. Het is daarbij geen automatisme dat alle verplichtingen worden opgelegd aan de dominante speler. De regulator moet in een specifiek geval kiezen welke van de verplichtingen het meest passend zijn.

Een volgend belangrijk principe van de richtlijnen is een *beperking van de doorgifteverplichtingen*. Artikel 31 van de universele dienstrichtlijn bepaalt dat de must-carryverplichtingen alleen nog mogen worden opgelegd als ze noodzakelijk zijn voor duidelijk omschreven doelstellingen van algemeen be-

lang. In de praktijk is de aanwezigheid van die doelstellingen van algemeen belang zeer moeilijk aan te tonen buiten de openbare omroep en de regionale omroepen. Een belangrijke doelstelling van algemeen belang is volgens het ontwerp van decreet pluralisme en culturele diversiteit. De must-carryverplichtingen mogen enkel worden opgelegd aan kabelnetwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om programma's te ontvangen. Op die manier blijven enkel de volgende omroepen nog als must-carry over : de openbare omroep van en de regionale omroepen erkend door de Vlaamse Gemeenschap, de openbare omroep van de Franse en van de Duitstalige Gemeenschap en de Nederlandse openbare omroep. Inzake erkenning van de Nederlandse omroep als een must-carry-omroep, geldt dan weer het principe van de reciprociteit.

De tweede grote doelstelling van dit ontwerp van decreet is de *verruiming van het begrip omroep*. In zijn arrest van 6 november 2002 heeft het Arbitragenhof het concept van radio-omroep en televisie opnieuw gedefinieerd. De spreker somt vier kenmerken op die het Hof belangrijk acht om tot de kwalificatie van een radio-omroep te komen. Het programma moet bestemd zijn voor het algemeen publiek of voor een deel ervan en het mag geen vertrouwelijk karakter hebben. Het Hof zegt ten derde ook dat het programma op individueel verzoek kan worden uitgezonden. Dat is nieuw ten opzichte van de vroegere rechtspraak. Als vierde criterium voegt het Hof daar aan toe dat de technologie die voor de uitzending wordt gebruikt, niet relevant is. Dat heeft belangrijke gevolgen voor de nieuwe diensten die in het kader van de convergentie tegenwoordig het licht zien. Op basis van die rechtspraak is in het ontwerp van decreet de definitie van 'omroepen' aangepast. Daaronder zijn nu ook de programma's begrepen die op individueel verzoek worden uitgezonden, ongeacht de techniek die voor de uitzending wordt gebruikt, met inbegrip van de punt-tot-punttechniek.

Het invoeren van een dergelijke verruimde definitie van omroepen blijft evenwel een holle doos zolang geen regeling wordt getroffen voor de nieuwe omroepdiensten zelf. Daarom is er een nieuwe regeling gekomen voor de televisiediensten die vroeger al bestonden en is er een nieuwe categorie van radio-omroepen ingevoerd, namelijk de radiodiensten.

Televisiediensten bestaan al sinds 1996, met het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996, dat later bij decreet bekrachtigd is. Tot op heden is daar niet heel veel gebruik van gemaakt. Dat be-

sluit is nu geïntegreerd in de tekst van de gecoördineerde decreten. De tekst is ook enigszins gemoderniseerd : de erkenningsvereiste die vroeger bestond, wordt nu vervangen door een kennisgevingsplicht. Essentieel blijft dat de televisiediensten onderscheiden zijn van de gewone programma's van de openbare omroep of van erkende particuliere televisieomroepen. De televisiediensten blijven ook onderworpen aan de ethische regels en de deontologie van de berichtgeving. Voorbeelden zijn video-op-verzoek en interactieve televerkoopdiensten.

Naar analogie met de televisiediensten en in het licht van de verruimde definitie van omroepen, is in het ontwerp ook een nieuwe categorie van radio-omroepen ingevoerd, met name de *radiodiensten*. Dat zijn particuliere radio-omroepen die hun programma's doorgeven via een digitaal radio- of televisie-omroepnetwerk of via enig ander elektronisch communicatienetwerk, mits die signalen worden doorgegeven op een digitale wijze. In de praktijk kan gedacht worden aan internetradio's. Dit soort radiodiensten heeft geen zendvergunning nodig. Zij maken geen gebruik van frequenties : zij benutten een kabel of radio-omroepnetwerk dat zelf al vergund is. Ze hebben ook geen erkenning nodig ; een kennisgeving volstaat.

3. Algemene bespreking op 1 april 2004

– *Afbakening van bevoegdheden*

De heer Carl Decaluwe is er niet van overtuigd dat alles klopt met de Europese richtlijn.

De minister wijst erop dat het in elk geval een moeilijke oefening betreft. De telecommunicatie en de omroep zijn nauw verweven. Men moet ze in het kader van de Belgische bevoegdheidsverdeling echter kunstmatig uit elkaar halen. Met een communautaire discussie schiet men echter niets op. Het voorliggende ontwerp is een praktisch (geen politiek) werkstuk dat het functioneren in de toekomst mogelijk maakt en waarin men zich inschrijft in wat wordt opgelegd door Europa en het Arbitragehof.

– *Reciprociteit als basis van sommige must-carry-omroepen*

De heer André Denys informeert waarom de Nederlandse omroep als een must-carry-omroep wordt opgenomen.

De minister antwoordt dat dit gebeurt op basis van de reciprociteit, omdat in Nederland ook de VRT als must-carry wordt opgenomen.

De heer André Denys vraagt hoe ver die wederkerigheid gaat : geldt die alleen tussen landen van dezelfde taalgroep of kan die bijvoorbeeld ook gelden op het Europese vlak ?

De minister antwoordt dat de reciprociteit technisch maar met een beperkt aantal landen mogelijk is omdat de VRT niet via de satelliet te ontvangen is.

De heer Denys wijst erop dat men in het buitenland soms via TV-5 nieuws uit België kan ontvangen, maar dan alleen vanuit een Franstalige invalshoek.

De minister antwoordt dat dit te verklaren is via de samenwerking van de VRT met het project BVN : het Beste van Vlaanderen en Nederland. De programma's die via BVN worden aangeboden zijn bedoeld voor de Vlamingen in de wereld, maar zijn enkel een selectie uit een aantal uitgezonden programma's. BVN kan echter niet onder de must-carry-regeling vallen.

– *Inwerkingtreding van het ontwerp van decreet, en de koppeling met de hervorming van het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM)*

Voor de heer Carl Decaluwe is en blijft de cruciale vraag wanneer dit ontwerp van decreet van kracht wordt. Aangezien het ontwerp van decreet geen datum van inwerkingtreding bevat, wordt het 10 dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad van kracht. Dit is echter een probleem, omdat het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM) in zijn huidige vorm en samenstelling niet in staat is dit ontwerp van decreet uit te voeren, ondanks de bijkomende middelen.

De heer Dany Vandenbossche bevestigt dat het ontwerp van decreet geen datum van inwerkingtreding bevat. Hij vraagt zich af of er geen amendement moet ingediend worden waarin de datum van inwerkingtreding nader wordt bepaald.

De minister wijst erop dat in het kader van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid een ontwerp van decreet tot omvorming van het VCM zal worden ingediend. Er is enige vertraging omdat een extern juridisch advies op zich liet wachten. Daarnaast is de begroting voor het VCM van 4 naar 24 miljoen Belgische frank gestegen om de bijkomende taken te kunnen uitvoeren. Daarbij zal het VCM een be-

roep moeten doen op externe consultants, en een samenwerkingsovereenkomst moeten sluiten met de Raad voor de Mededinging.

De heer Carl Decaluwe is niet gewonnen voor de samenwerking met consultants. Deze materie is bijzonder gevoelig, omdat er heel wat betrokken partijen zijn, tegenover weinig gespecialiseerde consultants. De meeste consultants hebben hierdoor in het verleden wellicht reeds op een of andere manier samengewerkt met een van de betrokken partijen. Spreker ervaart dit als een ernstig probleem, en merkt ook op dat het ontwerp van decreet slordig werd opgesteld.

Volgens de minister hebben de sprekers op de hoorzitting van 1 april 2004 hun waardering voor het ontwerp van decreet uitgesproken. Bij de toelichting werd gewezen op het probleem dat de omroep een zaak is van de gemeenschappen, terwijl telecom een federale materie is. Dit schept uiteraard een aantal problemen, waarbij men naar een werkbare oplossing heeft gestreefd.

De minister is het ermee eens dat het VCM goed toegerust moet zijn om de toegekende opdrachten naar behoren uit te voeren. Hij verdedigt het werken met consultants, omdat het niet zinvol zou zijn dat het VCM specialisten vast zou aanwerven voor opdrachten die slechts eens om de zoveel jaar moeten worden uitgevoerd.

De heer Jo Vermeulen meent dat zowel de minister als de heer Decaluwe een terechte zorg verwoorden. Het is nodig dat er wordt gereflecteerd over de relatie tussen de inwerkingtreding van het decreet en de reorganisatie van het VCM. Hiervoor werden overigens reeds een aantal middelen uitgetrokken, waarbij het een open vraag is of deze zullen volstaan om het VCM voldoende operationeel te maken.

– *Toegang tot elektronische communicatienetwerken voor DAB-radio's*

De heer Carl Decaluwe wijst erop dat het decreet bijzonder belangrijk is voor het toekomstig beleid inzake telecom en de omroep, maar ook inzake de DAB-radio's. Dit is dus geen louter technisch decreet zoals eerst werd aangekondigd. Daarom is het nodig dat ook de VRT, 4FM en Q-Music naar hun visie op het ontwerpdecreet wordt gevraagd.

De heer Jo Vermeulen is het hier mee eens. Hij zal namens de commissie een brief sturen naar de VRT, Radio 4FM en Q-Music, om hun commentaar bij het ontwerp van decreet te vragen, en meer be-

paald in verband met de bepalingen betreffende de toegang tot elektronische communicatienetwerken voor DAB-radio's. De antwoorden zullen aan de commissieleden worden gezorgd.

4. Vervolg van de algemene bespreking op 19 april 2004

De heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, wijst er op dat er tijdens het paasreces over voorliggend ontwerp van decreet op zijn kabinet intens overlegd werd met de meerderheid en de democratische oppositie. Hij dankt die oppositie voor haar constructieve opstelling. Het is immers goed dat over fundamentele zaken als de omzetting van Europese in Vlaamse regelgeving een consensus bestaat.

In dit ontwerp van decreet worden Europese richtlijnen omgezet die betrekking hebben op de telecom enerzijds en op de elektronische handel anderzijds. Verder wordt rekening gehouden met een arrest van het Arbitragehof, waarin de bevoegdheid voor omroep wordt verruimd. De minister stelt uitdrukkelijk dat het niet de bedoeling is bepaalde spelers op de markt te bevoordelen of te benadelen.

Verder merkt hij op dat de digitale radio in een apart decreet zal gereguleerd worden, waarschijnlijk in het begin van de volgende regeerperiode. Op dat moment zal er ook een decreet over het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM) tot stand komen.

Tijdens de hoorzitting van 1 april 2004 bleek de ongerustheid van de telecomoperatoren omdat mobiele netwerken niet zouden uitgesloten worden van dit wetgevend initiatief. De minister wil hen geruststellen : dit ontwerp van decreet heeft absoluut geen betrekking op mobiele telecommunicatienetwerken. Alleen zal de definitie van radio-omroep niet beperkt worden omdat het arrest van het Arbitragehof inhoudt dat de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de omroepprogramma's die via dit netwerk worden doorgegeven.

De heer André Denys sluit zich bij de minister aan : de oppositie heeft zich zeer constructief opgesteld bij het informele overleg. Hoewel spreker voorstander is om zoveel mogelijk openbare besprekingen te voeren, vond hij het, gezien de hoge techniciteit van het decreet en gezien de opmerkingen tijdens de hoorzitting, goed dat er wat in de luwte werd gewerkt. De minister en de commissie streven volgens de spreker naar een omzetting van

de Europese richtlijn die tot doel heeft niemand te bevoordelen of te benadelen. Daarom vindt hij het goed dat de aspecten van digitale radio in een afzonderlijk decreet geregeld zullen worden. Op dit ogenblik wordt een soort stand-still ingebouwd : de bestaande ruimte voor de openbare zender wordt benut zonder dat de ruimte die normaal voorzien wordt voor de particuliere radio daardoor in beslag wordt genomen. De markt voor de particuliere zenders wordt bovendien opengehouden.

De heer André Denys wijst erop dat er vandaag twee frequentieblokken bestaan, waarvan één specifiek voorbehouden is voor de VRT, met name het frequentieblok 12A, en waarvan één is voorbehouden voor de particuliere radio's, met name het frequentieblok 6C. Daarnaast zijn er twee regionale blokken, die gedeeld worden door de VRT en de particuliere radio's. Hij wijst er op dat één derde naar de VRT en twee derde naar de particuliere radio's gaat. Dat is volgens de geest van de stand-still en de afspraak voor een toekomstig decreet betreffende de digitale radio's.

De heer Jo Vermeulen vestigt de aandacht op het werk dat vandaag nog niet werd afgerond, maar wel essentieel zal zijn, namelijk het decreet digitale radio's en de omvorming van het Vlaams Commissariaat van de Media (VCM). De operationaliteit van wat men vandaag bespreekt zal in grote mate afhangen van de operationaliteit van de twee andere decreten die tijdens de volgende legislatuur in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport zullen worden besproken.

5. Artikelsgewijze bespreking en stemming

De heer Jo Vermeulen, commissievoorzitter, deelt mee dat tijdens het informeel overleg op het kabinet van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, 41 amendementen werden opgesteld die door alle democratische fracties worden gedragen, en allen werden ondertekend door de heren Dany Vandenbossche, Carl Decaluwe, André Denys, Jo Vermeulen, Frans De Cock en Jan Roegiers. Deze amendementen werden opgenomen in *Parl. St.* Vl. Parl. 2003-2004, nr. 2156/3.

De verantwoording van de amendementen werd ruim opgevat. Spreker stelt voor dat de amendementen telkens worden toegelicht, waarna eventuele vragen tot verduidelijking kunnen worden beantwoord.

Artikelen 1 en 2

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 3

Een amendement nr. 1 strekt ertoe in § 2, in de voorgestelde § 4, de eerste zin te vervangen als volgt : *“Particuliere radio-omroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het algemeen publiek of een deel ervan, of die hun programma's uitsluitend doorgeven via het internet, worden hierna in dit hoofdstuk “radiodiensten” genoemd.”*

De indieners stellen dat de landelijke radio-omroepen vrezen dat hen oneigenlijke concurrentie zal worden aangedaan door de nieuwe radiodiensten die zelfs geen erkenning nodig hebben. Met dit amendement wordt dit risico weggenomen en worden de radiodiensten – die geen erkenning noch vergunning nodig hebben – beperkt tot de “andere soorten van diensten” en de internetradio's.

De particuliere radio-omroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het algemeen publiek of een deel ervan, vormen de tegenhanger van de televisiediensten (nieuw artikel 69bis). Ook voor de radiodiensten is het essentieel dat zij onderscheiden zijn van de gewone programma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of van een andere door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio-omroep. Het uitsluitend doorgeven van de programma's via internet wordt beschouwd als voldoende onderscheidend van de gewone programma's.

Met toepassing van de richtlijn elektronische handel worden voor dit soort diensten geen voorafgaande erkenningen opgelegd.

De digitale radio-omroep zal in een afzonderlijk decreet worden geregeld.

De minister stelt aansluitend dat een dienst geen omroep is, in de zin van artikel 22, § 3, en dat het uitdrukkelijk niet de bedoeling is dat sommigen via diensten omroepactiviteiten zouden ontwikkelen. Dit wordt met voorliggend amendement uitgesloten.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 4 tot en met 7

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 8

Amendement nr. 2 strekt ertoe in het ingevoegde artikel 38 quater decies, aan § 1 een 4° toe te voegen als volgt :

“4° de radiodienst onderscheiden is van de gewone programma’s van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of van een andere door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio-omroep.

De radiodiensten kunnen, al dan niet tegen betaling, geheel of gedeeltelijk gecodeerd uitzenden.”.

Voor alle duidelijkheid en naar analogie met de televisiediensten specificeren de indieners dat de radiodiensten onderscheiden moeten zijn van de gewone programma’s van de openbare omroep of van andere erkende particuliere radio-omroepen. Dit onderscheidend karakter kan ook blijken uit het feit dat de radiodiensten uitsluitend worden aangeboden via het internet.

De minister verduidelijkt dat die radiodiensten vooral zijn ingegeven vanuit de idee van de e-commerce-richtlijn. Het is niet altijd zo dat diensten worden geleverd via klassieke radio-omroepen. Volgens de minister kunnen dat ook derde bedrijven zijn. Hij beklemtoont dat men dat niet altijd door een strikte mediabril mag bekijken.

Amendement nr. 3 strekt ertoe in het ingevoegde artikel 38 quater decies, in § 2, tussen het tweede en derde lid, een nieuw lid toe te voegen als volgt :

“Voor elke afzonderlijke nieuwe dienst wordt een nieuwe kennisgeving verricht. Bij het samen aanbieden van afzonderlijke diensten worden afzonderlijke kennisgevingen ingediend. Wanneer de radiodiensten hun aanbod uitbreiden met een nieuw soort dienst, moeten ze een afzonderlijke kennisgeving verrichten.”.

Voor alle duidelijkheid en naar analogie met de televisiediensten wordt door de indieners gespecificeerd dat voor elke nieuwe dienst een afzonderlijke kennisgeving moet worden ingediend.

Amendement nr. 4 strekt ertoe in het ingevoegde artikel 38 quinquies decies, het eerste lid te vervangen door wat volgt :

“Het maatschappelijk doel van de radiodiensten bestaat in het verzorgen van diensten als bedoeld in artikel 28, § 4, inzonderheid op digitale wijze, of in het verzorgen van radioprogramma’s via het internet.”.

Aansluitend bij de gewijzigde invulling van het concept “radiodiensten” in het nieuwe artikel 28, § 4, wordt door dit amendement het maatschappelijk doel van de radiodiensten aangepast.

De amendementen en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 9 tot en met 12

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 13

Amendement nr. 5 strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt :

“Artikel 13

§ 1. In artikel 52, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij decreet van 17 december 1997, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“De beperking tot het toegewezen zendgebied geldt niet voor de verspreiding door de regionale omroep van zijn programma’s binnen een digitaal pakket dat tegen betaling wordt aangeboden via het kabelnetwerk”.

§ 2. In artikel 52, § 2, van dezelfde decreten, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het woord “kabelnet” wordt vervangen door het woord “kabelnetwerk” ;

2° de eerste zin wordt aangevuld met de volgende woorden : “of via een televisieomroepnetwerk”.

De indieners stellen dat de beperking van het zendgebied voor regionale televisieomroep wordt opgeheven voor wat betreft de verspreiding van de betreffende programma's in digitale pakketten die tegen betaling worden aangeboden.

Een dergelijk bijkomend pakket dat tegen extra betaling onder meer door de kabelmaatschappijen zal worden aangeboden, zou een regionaal aanbod kunnen zijn waarbij de programma's van de regionale omroepen ook buiten hun zendgebied zouden kunnen worden opgeroepen door kijkers die zich – om welke reden ook – buiten het zendgebied bevinden en belangstelling hebben voor een bepaalde omroep. Artikel 52 stond echter een dergelijk opzet in de weg omdat het de kabelmaatschappijen belette de programma's van de regionale omroepen buiten hun zendgebied te distribueren. Via dit amendement wordt dit versoepeld voor wat betreft de verspreiding in digitale pakketten tegen betaling.

De minister benadrukt dat het om het totale pakket van alle regionale omroepen gaat.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 14 en 15

Beide artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 16

Amendement nr. 6 strekt ertoe in het ingevoegde artikel 69bis, § 1, 3°, in het tweede lid, de woorden “van een college van burgemeester en schepenen, van een bestendige deputatie” te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat dit amendement tegemoet komt aan de vraag die tijdens de hoorzitting werd gesteld. Het betreft de samenstelling van de raden van bestuur en de onverenigbaarheden. Spreker wijst er op dat in de artikelen was bepaald dat de leden van een college van burgemeester en schepenen en van een bestendige deputatie geen lid kunnen zijn van de raad van bestuur. Er zou in dit geval een probleem kunnen ontstaan in de Telenetstructuur, omdat de overheden daarin als aandeelhouder participeren.

Amendement nr. 7 strekt ertoe het ingevoegde artikel 70 te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat dit amendement de schrapping betreft van het opmaken van afzonderlijke rekeningen, zoals dat was ingeschreven in het oorspronkelijke ontwerp van decreet. Dit kadert in de administratieve vereenvoudiging, maar mag geen vrijgeleide zijn voor de betrokkenen om geen transparantie in hun rekeningen te geven.

De amendementen en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 17

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 18

Artikel 104bis

Amendement nr. 8 strekt ertoe artikel 104bis aan te vullen met de woorden “en -diensten”.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat de bevoegdheid van het Vlaams Commissariaat voor de Media niet kan beperkt blijven tot het bepalen van de relevante geografische markten in de sector van de elektronische communicatienetwerken, maar zich dient uit te strekken tot de elektronische communicatiediensten in de zin van artikel 2, c), van de kaderrichtlijn, dit alles binnen de gemeenschapsbevoegdheid voor ‘radio-omroep en televisie’ zoals deze op dynamische wijze door het Arbitragehof wordt geïnterpreteerd.

Artikel 2, c), van de kaderrichtlijn definieert het concept “elektronische communicatiedienst” als volgt : “een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, waaronder telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor omroep worden gebruikt, doch niet de dienst waarbij met behulp van elektronische communicatienetwerken en -diensten overgebrachte inhoud wordt geleverd of redactioneel wordt gecontroleerd. Hij omvat niet de diensten van de in-

formatiemaatschappij zoals omschreven in artikel 1 van richtlijn 98/34/EG, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken”.

Artikel 104quiquies

Amendement nr. 9 strekt ertoe in § 1 een 6° toe te voegen als volgt :

“6° verplichtingen inzake het terugverdienen van kosten en prijscontrole opleggen, inclusief onder meer verplichtingen inzake kostenoriëntering van prijzen en kostentoerekeningssystemen inzake efficiënte kosten en inzake mededingingsbeperkende tarieven.”.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat deze verplichting aanvankelijk niet was opgenomen in artikel 104quiquies uit bezorgdheid om geen inbreuk te maken op de bevoegdheden van de federale overheid die immers exclusief bevoegd is voor het prijs- en inkomensbeleid.

In het kader van een volledige omzetting van de richtlijnen inzake elektronische communicatienetwerken en -diensten wordt deze voorwaarde nu wel toegevoegd. In de federale regelgeving zal wellicht dezelfde verplichting worden ingeschreven voor de klassieke telecommunicatiesector. Naar analogie daarmee gebeurt dit bij deze voor de omroeptransmissiesector. Bij niet-omzetting in de Vlaamse regelgeving zou een ingebrekestelling vanwege de Europese Commissie kunnen volgen.

Spreker stelt verder dat er enige discussie was over amendement nr. 9. Aan het artikel werd de verplichting toegevoegd inzake het terugverdienen van kosten en het opleggen van de prijscontrole. Er was discussie over de bevoegdheid van de Vlaamse en de federale overheid. Hij gaat er van uit dat dit een Vlaamse bevoegdheid is, aangezien er een Europese richtlijn wordt uitgevoerd. Telenet betwistte op de hoorzitting dat dit punt aan het artikel moest worden toegevoegd, maar de indieners wensen dit toch toe te voegen.

Amendement nr. 10 strekt ertoe een § 3 toe te voegen als volgt :

“§ 3. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden desgevallend opgelegd na openbare raadpleging en in samenwerking met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van andere lidstaten.”.

De Vlaamse regering bepaalt de procedure en de modaliteiten van de openbare raadpleging.”.

Dit amendement geeft volgens de heer Dany Vandenbossche de Vlaamse regering de opdracht om de procedure en de modaliteiten van de openbare raadpleging te bepalen.

Het uitvoeren van openbare raadplegingen behoort niet tot de traditie van de wetgevende en uitvoerende macht in België. Op Europees niveau wordt dit instrument geregeld gehanteerd teneinde het draagvlak voor welbepaalde regels zo groot mogelijk te maken.

Strikt genomen – en met toepassing van artikel 8.4 van de toegangsrichtlijn – kunnen de in artikel 104quiquies opgesomde verplichtingen enkel worden opgelegd na overleg zoals bedoeld in de artikelen 6 en 7 van de kaderrichtlijn.

Hoewel zulke raadplegingsprocedure relatief zwaar is om te implementeren, dient zij toch te worden omgezet. De Vlaamse regering zal de verdere modaliteiten van deze raadpleging bepalen.

Artikel 105

Amendement nr. 11 strekt ertoe in § 1, 4°, de woorden “31 maart” te vervangen door “30 juni”.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat de datum van “31 maart” in de praktijk niet of nauwelijks haalbaar is, gelet op de gebruikelijke timing bij de opmaak van jaarverslagen.

Amendement nr. 12 strekt ertoe § 1, 5°, te schrappen.

Het heffen van de jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van het decreet en de uitvoeringsbesluiten, is volgens de heer Dany Vandenbossche slechts een mogelijkheid die geboden wordt door de machtingsrichtlijn. Het gaat geenszins om een verplichting voor de lidstaten. Met het oog op het stimuleren van de concurrentie en de groei van de betrokken markt, wordt ervoor geopteerd deze vergoeding niet op te leggen.

Amendement nr. 13 strekt ertoe § 3 te schrappen.

Deze schrapping is volgens de heer Dany Vandenbossche het logische gevolg van amendement nr.

12. Door het schrappen van het ingevoegde artikel 105, § 1, 5°, wordt deze bepaling overbodig.

Artikel 107

Amendement nr. 14 strekt ertoe in § 1, 1°, de woorden “alle radio-en televisieomroepprogramma’s” te vervangen door de woorden “*alle bestaande analoge radio-omroepprogramma’s en alle televisieomroepprogramma’s*”.

Op die wijze blijft volgens de heer Dany Vandenbossche gegarandeerd dat de kabelnetwerken alle bestaande analoge radio-omroepprogramma’s van de VRT moeten doorgeven, wat hij benoemt als een ‘*stand-still*’.

De heer André Denys meent dat deze bepaling de garantie geeft dat de bestaande zenders de nodige ruimte krijgen, zonder de ruimte van andere zenders in beslag te nemen.

Minister Marino Keulen wijst er aanvullend op dat wegens de beperkte capaciteit van de kabel, er moet worden voor gezorgd dat ook de particuliere radio’s de nodige ruimte kunnen krijgen. Hij deelt ook mee dat de digitale uitzendingen van de VRT het ‘*may-carrystatuut*’ zullen krijgen.

Amendement nr. 15 strekt ertoe na § 1, 2°, een 2°bis in te voegen als volgt :

“2bis° televisieomroepprogramma’s van alle door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen voorzover deze programma’s binnen een digitaal pakket tegen betaling worden aangeboden.”

De heer Dany Vandenbossche verduidelijkt dat het must-carrystatuut voor regionale televisieomroepen blijft behouden mét beperking van het zendgebied voor zover het gaat om de gratis doorgifte van deze programma’s binnen het basispakket dat door de aanbieders van kabelnetwerken wordt aangeboden.

Nieuw is dat de regionale televisieomroepen eveneens een must-carrystatuut krijgen voor wat betreft de doorgifte in een digitaal pakket dat tegen betaling wordt aangeboden. In dit digitaal pakket moeten verplicht alle regionale televisieomroepen worden opgenomen, hetgeen impliceert dat de beperking van hun zendgebied hier vervalft. Op die manier wordt verhinderd dat de aanbieder van het

pakket tussen de verschillende regionale omroepen zou discrimineren.

Amendement nr. 16 strekt ertoe op het einde van § 1 een nieuw lid toe te voegen als volgt :

“De krachtens het eerste lid opgelegde verplichtingen moeten evenredig en transparant zijn. Zij worden op regelmatige tijdstippen herzien.”

De voorwaarden van evenredigheid en transparantie worden volgens de indieners voor alle duidelijkheid uitdrukkelijk in de tekst van het decreet opgelegd.

Voor wat betreft de periodieke herziening, deze werd slechts voorzien in de toelichting bij het nieuwe artikel 107, waarin vermeld is dat de Vlaamse regering de betrokken verplichtingen geregeld zal evalueren en zal nagaan of het hier ingevoerde regime nog voldoende noodzakelijk en evenredig is. Teneinde deze herzieningsplicht te versterken wordt zij nu in de tekst van het decreet opgenomen.

De heer Jo Vermeulen stelt dat dit ook in de toelichting reeds werd vermeld.

Amendement nr. 17 strekt ertoe § 2, 2°, te vervangen als volgt :

“2° digitale radio-omroepprogramma’s van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, radio-omroepprogramma’s van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio’s waarbij de bepalingen van de vergunningen, in casu het verzorgingsgebied, moeten worden gerespecteerd, en de omroepprogramma’s van de radiodiensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;”

De kabelnetwerken krijgen hiermee volgens de indieners tevens de mogelijkheid ook de digitale radioprogramma’s van de openbare omroep door te geven en ook die van de radiodiensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het VCM.

De heer Jo Vermeulen stelt dat dit ook betekent dat er *may-carrystatuten* worden toegekend.

Amendement nr. 18 strekt ertoe in § 3 de woorden “2 maanden” te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche zegt dat het ontwerp van decreet bepaalt dat het VCM twee maanden vooraf op de hoogte moet worden gebracht van het

doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten. Deze termijn wordt door dit amendement geschrapt.

De minister wijst erop dat met dit amendement de Vlaamse regelgeving volledig conform wordt gemaakt met de Europese normen. Europa vraagt reeds sinds de veroordeling van België vanwege het monopolie van VTM dat deze termijn van twee maanden zou worden opgeheven. Deze termijn werd aanvankelijk ingeschreven teneinde mogelijke delokalisaties door omroepen vooraf te kunnen vaststellen.

Artikel 108

Amendement nr. 19 strekt ertoe het ingevoegde artikel 108 te schrappen.

Het geschrapte artikel omvat volgens de heer Dany Vandenbossche de verplichting tot het voeren van onderhandelingen, maar nu reeds worden de aanbieders van een kabelnetwerk verplicht om te onderhandelen met elke omroep die om toegang tot de kabel verzoekt. Dit is verbonden aan het algemeen mededingingsrecht en geldt zonder dat het expliciet wordt ingeschreven in het decreet.

De minister wijst er aanvullend op dat het VCM deze verplichting kan opleggen aan elke onderneming met een aanzienlijke marktmacht.

Artikel 109 (vernummerd artikel 108)

Amendement nr. 20 strekt ertoe in de eerste paragraaf, op derde regel, het woord "televisiediensten" te vervangen door "radio- en televisiediensten".

Het betreft een technisch amendement. Via het kabelnetwerk kunnen niet alleen televisiediensten maar ook radiodiensten worden doorgegeven.

Artikel 112 (vernummerd artikel 111)

Amendement nr. 21 strekt ertoe in § 1, derde lid, op de eerste regel, de woorden "drie maanden" te vervangen door "twee maanden".

De beslissingstermijn voor de bevoegde overheid wordt volgens de indieners van drie maanden teruggebracht op twee maanden teneinde de termijn te laten overeenstemmen met de beslissingstermijn die in de federale wetgeving wordt opgelegd in verband met de graafrechten van telecommunicatie-operatoren.

Amendement nr. 22 strekt ertoe in § 1, derde lid, op de derde regel, de zin "Ze kan extra voorwaarden opleggen" te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche verduidelijkt dat de mogelijkheid voor de bevoegde overheid om extra voorwaarden op te leggen, wordt geschrapt. In de plaats daarvan zal de Vlaamse regering afstemmen met de federale overheid teneinde een maximale overeenstemming te bereiken voor wat betreft de uitoefening van graafrechten door aanbieders van kabelnetwerken enerzijds (Gemeenschaps- en Gewestwetgeving) en door telecommunicatieoperatoren anderzijds (federale wetgeving).

De minister is het hiermee eens, en stelt dat men inderdaad niet enkel met de federale overheid moet onderhandelen, maar ook met de gewestelijke instanties die bevoegd zijn voor openbare werken.

Artikel 114 (vernummerd artikel 113)

Amendement nr. 23 strekt ertoe in § 3, tweede lid, de woorden "twee maanden" te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche legt uit dat amendement 23 de termijn van twee maanden schrapt uit de bepaling dat het Vlaams Commissariaat voor de Media twee maanden vooraf via een aangetekend schrijven op de hoogte moet gebracht worden van het doorgeven van omroepprogramma's via een radio- of televisienetwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen toegekend door de Vlaamse regering. Met dit amendement wordt het artikel volledig conform gemaakt met de Europese normen. Europa vraagt dat de termijn van twee maanden voor kennisgeving van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's zou worden opgeheven.

Amendement nr. 24 strekt ertoe in § 4, eerste lid, op de vierde regel, het woord "die omroep" te vervangen door "de openbare omroep", en op de zevende regel de woorden "eigen omroepprogram-

ma's" te vervangen door de woorden "eigen bestaande omroepprogramma's".

Amendement nr. 25 strekt ertoe in § 4, tweede lid, op de eerste regel de woorden "eigen omroepprogramma's" te vervangen door de woorden "*eigen bestaande omroepprogramma's*", en op de tweede regel het woord "deze" te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche verduidelijkt dat het toegevoegde artikel 114, en de amendementen ter verbetering ervan, tot doel hebben om de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap de garantie te bieden dat hij alle radio- en televisieomroepprogramma's die hij op heden verspreidt, in de toekomst digitaal zal kunnen verspreiden via radio- en televisieomroepnetwerken. Indien de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap nieuwe omroepprogramma's wenst te verspreiden via de eigen of andere radio- of televisieomroepnetwerken, kan de Vlaamse regering daarvoor de goedkeuring verlenen. Dit kadert volgens de spreker in de reeds toegelichte 'stand-still'.

Onverminderd de bestaande toestand zal de problematiek van de digitale omroepen in een afzonderlijk decreet geregeld worden

De heer Carl Decaluwe vindt dit een cruciaal artikel waarover lang gedebatteerd is. De stand-still geldt dus ook voor de digitale televisie. Wil men volgend jaar, conform een beheersovereenkomst, nog nieuwe pakketten op die manier verspreiden, is een voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering nodig. De openbare omroep kan dus niet zo maar het terrein van de particuliere initiatieven bezetten.

De minister herhaalt zijn stelling dat hij niemand wil benadelen noch bevoordelen. De huidige activiteiten kunnen voortgezet worden, ook op het vlak van de digitale televisie. Het amendement is inderdaad conform aan de beheersovereenkomst. De regeling voor de digitale omroepen moet in een afzonderlijk decreet worden geregeld en dat is werk voor de nieuwe regeerperiode.

De heer André Denys wijst er op dat bij de landelijke frequentieblokken, momenteel zes kwaliteitsvolle kanalen of één frequentieblok voorbehouden worden aan de openbare radio. Zes kwaliteitsvolle kanalen zijn bestemd voor de particuliere radio's. De regionale frequentieblokken worden gedeeld. Een derde ervan voor de openbare omroep en twee derden voor de particuliere omroepen. Dat is de huidige toestand.

De minister meent dat dit een faire regeling is voor iedereen. Dit blijkt uit het feit dat de amendementen door alle democratische fracties worden gesteund.

Artikel 115 (vernummerd artikel 114)

Amendement nr. 26 strekt ertoe het eerste lid, 3°, te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche legt uit dat het amendement handelt over het aanbieden van radio- en televisieomroepnetwerken. In artikel 114 wordt de procedure daarvoor beschreven. Men moet een schriftelijke vergunning hebben van het VCM. In artikel 115 worden een aantal criteria voor de vergunning opgesomd. Eén van de criteria wordt door dit amendement geschrapt, namelijk de verplichting om omroepprogramma's door te geven.

Bij deze wordt het must-carrystatuut op de televisieomroepnetwerken dus voor de regionale zenders opgeheven aangezien dit medium voorlopig niet over de middelen beschikt om zijn programma via een digitaal aards netwerk te verspreiden. Van nature is het medium regionale televisie gekoppeld aan een doorgifte via de kabel. Het opleggen van een must-carryverplichting aan radio- en televisieomroepnetwerken zou de capaciteit van deze netwerken bovendien te zwaar belasten.

Amendement nr. 27 strekt ertoe in het eerste lid, 5°, de woorden "31 maart" te vervangen door "30 juni".

De datum van 31 maart is in de praktijk niet of nauwelijks haalbaar, aldus de indieners, gelet op de gebruikelijke timing bij de opmaak van jaarverslagen.

Amendement nr. 28 strekt ertoe het eerste lid, 6°, te schrappen.

De indieners stellen dat het heffen van deze jaarlijkse vergoeding slechts een mogelijkheid is die geboden wordt door de machtigingsrichtlijn. Het gaat geenszins om een verplichting voor de lidstaten. Met het oog op het stimuleren van de concurrentie en de groei van de betrokken markt, wordt ervoor geopteerd deze vergoeding niet op te leggen.

Amendement nr. 29 strekt ertoe het tweede lid te vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering bepaalt het bedrag en de betalingsmodaliteiten van de in het eerste lid, 7°, bedoelde jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen.”.

De heer Dany Vandenbossche verduidelijkt dat dit amendement voortvloeit uit de vorige amendementen. Indien de jaarlijkse vergoeding voor de dekking van de kosten van het toezicht op de naleving van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten wordt opgeheven (geschrapte litera 6° van het eerste lid van ingevoegd artikel 115) dient de Vlaamse regering het bedrag ervan niet meer vast te stellen.

Artikel 115ter
(vernummerd artikel 115bis)

Amendement nr. 30 strekt ertoe in § 1, 2°, de woorden “en in voorkomend geval de vergunningen” te schrappen.

De territoriale beperking van de regionale omroepen die weergegeven is in de vergunningen, is volgens de indieners onverenigbaar met het uitzenden via een radio-omroepnetwerk. De regionale DAB-blokken in band III zijn immers bi-provinciaal. In het beste geval zouden per blok dus twee regionale radio-omroepen moeten doorgegeven worden, en dit zou noodzakelijk ook gebeuren buiten het hen respectievelijk toegekende zendgebied.

De huidige in Vlaanderen aanwezige ontvangstapparatuur is uitsluitend geschikt voor bi-provinciale blokken. Dit zou impliceren dat per zendgebied twee regionale particuliere radio-omroepen worden doorgegeven. De L-band zal wel geschikt zijn om provinciale netten te ontwikkelen, doch de nodige ontvangstapparatuur is voorlopig alleen (beperkt) in Frankrijk beschikbaar.

Amendement nr. 31 strekt ertoe in § 2 de woorden “twee maanden” te schrappen.

Met dit amendement wordt het artikel volgens de indieners volledig conform gemaakt met de Europese normen. Europa vraagt dat de termijn van twee maanden voor kennisgeving van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's zou worden opgeheven.

Artikel 115quater
(vernummerd artikel 115ter)

Amendement nr. 32 strekt ertoe § 1 te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche verduidelijkt dat met dit amendement de doorgaveplicht voor aanbieders van televisieomroepnetwerken van de erkende regionale televisieomroepen wordt opgeheven. Het is op dit moment enigszins voorbarig om de doorgifte van regionale televisieomroepen via digitale terrestriële netwerken (DVBT) te regelen. De capaciteit op dit soort netwerken blijft beperkt en het doorgeven van regionale televisie zou om die reden de televisieomroepnetwerken te zwaar belasten. Bovendien is het medium regionale televisie van meet af aan geassocieerd met doorgifte via de kabel.

De heer André Denys begrijpt dat het een nieuwe technologie betreft en het dus voorbarig is om een verplichting op te leggen. Hij vraagt toch nog enige verduidelijking.

Minister Marino Keulen legt uit dat DVBT een variant is op DAB maar dat er zowel televisie als radioprogramma's kunnen aangeboden worden. De capaciteit van dit soort netwerken is beperkt. Er zijn zes multiplexen of pakketten. Twee daarvan zijn voorlopig vrij en worden digitaal gebruikt. Er wordt gedacht om één kanaal regionaal te laten zodat de televisieprogramma's, die op de kabel zitten, op termijn ook digitaal kunnen aangeboden worden in Brussel. Hij denkt daarbij aan Vitaya en JIM-TV. De andere kanalen heeft de VRT nog nodig voor de analoge uitzendingen. Er is dus veel te weinig capaciteit om de regionale televisie via dat kanaal te verspreiden.

Op de vraag van de heer Jo Vermeulen of DAB voor de radio is en DVBT voor radio en televisie, antwoordt de minister dat de VRT DVBT wil aanwenden om de kijkers zonder kabelaansluiting ook Sporza aan te bieden. DVBT heeft het voordeel dat er zowel beeld als klank kan aangeboden worden. DAB is alleen voor de radio. Het staat echter volledig los van internet. Het is een digitaal pakket, dus zonder kabels.

Amendement nr. 33 strekt ertoe de inleidende zin van § 2 te vervangen als volgt :

“§ 1. De aanbieder van een televisieomroepnetwerk mag de volgende omroepprogramma's doorgeven :”.

Amendement nr. 34 strekt ertoe in § 2, 2°, de woorden “die niet onder de toepassing van § 1 vallen” te schrappen.

Het betreft volgens de heer Dany Vandenbossche een technisch amendement. Met het schrappen van de must-carryverplichtingen voor aanbieders van televisieomroepnetwerken, vervalt § 1 van het nieuwe artikel 115quater. De verwijzing naar § 1 dient dus te verdwijnen. De regionale televisie-omroepen verliezen hun must-carrystatuut op de televisieomroepnetwerken, doch zij behoren wel tot de programma's die de aanbieders van deze netwerken mogen doorgeven aangezien zij kunnen gekwalificeerd worden als erkende particuliere televisieomroepen.

Amendement nr. 35 strekt ertoe in § 3, eerste lid, op de tweede regel de woorden “twee maanden” te schrappen.

Met dit amendement wordt dit artikel volledig conform gemaakt met de Europese normen. Europa vraagt reeds sinds de veroordeling van België vanwege het monopolie van VTM dat de termijn van twee maanden voor kennisgeving van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's zou worden opgeheven. Deze termijn werd aanvankelijk ingeschreven teneinde mogelijke delokalisaties door omroepen vooraf te kunnen vaststellen.

Artikel 115quinquies

Amendement nr. 36 strekt ertoe artikel 115quinquies te schrappen.

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar een vorig amendement. De plicht van aanbieders van een radio- of televisieomroepnetwerk om te goeder trouw te onderhandelen met elke omroep die verzoekt om toegang tot het netwerk, vloeit voort uit het algemeen mededingingsrecht en geldt evenzeer zonder dat zij hier expliciet wordt opgelegd.

Artikel 115decies (vernummerd artikel 115octies)

Amendement nr. 37 strekt ertoe in het eerste lid, op de derde regel, de woorden “de televisiediensten” te vervangen door de woorden “radio- en televisiediensten”.

Volgens de heer Dany Vandenbossche kunnen door dit amendement de omroepprogramma's van radiodiensten doorgegeven worden per satelliet.

Amendement nr. 38 strekt ertoe in het tweede lid de woorden “twee maanden” te schrappen.

Zoals reeds bij gelijkaardige amendementen werd gesteld, wordt door dit amendement het artikel volledig conform gemaakt met de Europese normen. Europa vraagt reeds sinds de veroordeling van België vanwege het monopolie van VTM dat de termijn van twee maanden voor kennisgeving van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's zou worden opgeheven. Deze termijn werd aanvankelijk ingeschreven teneinde mogelijke delokalisaties door omroepen vooraf te kunnen vaststellen.

Artikel 115undecies (vernummerd artikel 115novies)

Amendement nr. 39 strekt ertoe in 5° de woorden “Het 169 formaat” te vervangen door “*Het 16:9-formaat*”.

De heer Dany Vandenbossche legt uit dat het een louter technische verbetering betreft van het artikel.

Artikel 115duodecies (vernummerd artikel 115decies)

Amendement nr. 40 strekt ertoe in 1° de woorden “een 169 systeem” te vervangen door “*een 16:9-systeem*”.

De indieners verwijzen voor de verantwoording naar amendement nr. 39.

Artikel 115vicies (vernummerd artikel 115duodevicies)

Amendement nr. 41 strekt ertoe in de eerste en de tweede paragraaf, telkens op de eerste regel, het woord “zal” te vervangen door “*kan*”.

De heer Dany Vandenbossche verduidelijkt dat de Vlaamse overheid de leveranciers van interactieve digitale televisiediensten en van interactieve eindapparatuur wil aanmoedigen om open standaarden

te gebruiken. De Vlaamse regering zal niet in alle omstandigheden overgaan tot het opleggen van de genoemde voorwaarden. Zij kan dat slechts doen indien de industrie deze standaarden niet uit eigen beweging zou hanteren. Het is dus slechts een aanmoediging. De oorspronkelijke woorden “de Vlaamse regering zal ...” worden vervangen door “de Vlaamse regering kan...”. Een verplichting om op te treden wordt dus vervangen door een mogelijkheid.

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Frans DE COCK

Jo VERMEULEN

Bob VERSTRAETE

Artikel 115vicies semel
(vernummerd artikel 115undevicies)

De minister verwijst naar de reacties op de passage over de Electronische ProgrammaGids (EPG) die in de oorspronkelijke formulering alleen van toepassing zou zijn op de openbare omroep. De Commissie voor Cultuur, Media en Sport stelt echter dat dit op alle omroepen van toepassing moet zijn. Spreker meent dat de kijkers zelf over de volgorde moeten beslissen. Dit is een faire behandeling. In de elektronische programmagids moeten alle Vlaamse omroepen wel vooraan aanwezig zijn.

De amendementen nrs. 8 tot en met 41, en het aldus geamendeerde artikel 18 worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 19 tot en met 27

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

6. Wegstemmen van de reflectietermijn, en eindstemming

Conform artikel 56, 3°, van het Reglement van het Vlaams Parlement wordt unaniem met 9 stemmen beslist dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Het zet de bepalingen om van de richtlijn 2002/21 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, de richtlijn 2002/20 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, de richtlijn 2002/19 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, en de richtlijn 2002/22 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruiksrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten.

Artikel 2

In artikel 2 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1995 en 28 april 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 1° wordt vervangen door wat volgt :

“1° omroepen : het oorspronkelijk uitzenden, via elektronische communicatienetwerken, al dan niet in gecodeerde vorm, van radio- of televisieprogramma's, of van andere soorten programma's, bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan. Hieronder zijn ook de programma's begrepen die op individueel verzoek worden uitgezonden, ongeacht de techniek die voor de uitzending wordt gebruikt, met inbegrip van de punt-tot-punt techniek, en het overdragen van programma's tussen ondernemingen met het oog op het doorgeven daarvan aan het publiek. Hieronder zijn diensten die geïndividualiseerde en door een vorm van vertrouwelijkheid gekenmerkte informatie leveren niet begrepen” ;

2° 3° wordt vervangen door wat volgt :

“3° radio-omroep : een omroep die radioprogramma's en andere soorten van programma's, hoofdzakelijk in de vorm van klanke, verzorgt” ;

3° in 22° en 27° wordt het woord “kabelnet” telkens vervangen door het woord “kabelnetwerk” ;

4° een 24°bis wordt ingevoegd, dat luidt als volgt :

“24°bis elektronisch communicatienetwerk : de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen die het mogelijk maken programmasignalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietomroepnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voorzover die voor overdracht van signalen worden gebruikt, radioomroepnetwerken, televisieomroepnetwerken en kabelnetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie” ;

5° 25° wordt vervangen door wat volgt :

“25° kabelnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor programmasignalen, al dan niet in gecodeerde vorm, geheel of gedeeltelijk via elk soort van draad aan derden worden doorgegeven” ;

6° een 32°, 33°, 34° en 35° worden toegevoegd, die luiden als volgt :

“32° radio-omroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor radioprogrammasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd, via aardse zenders aan derden worden doorgegeven. Een radioomroepnetwerk kan radioprogrammasignalen doorgeven in de gehele Vlaamse Gemeenschap of in een deel ervan ;

33° televisieomroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor televisie- en radioprogrammasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd, via aardse zenders aan derden worden doorgegeven. Een televisieomroepnetwerk kan televisie- en radioprogrammasignalen doorge-

ven in de hele Vlaamse Gemeenschap of in een deel ervan ;

34° satellietomroepnetwerk : elektronisch communicatienetwerk waardoor programmasignalen in digitale vorm, al dan niet gecodeerd via satelliet aan derden worden doorgegeven ;

35° het aanbieden van een elektronisch communicatienetwerk : het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van een dergelijk netwerk.” ;

7° 26° wordt opgeheven.

Artikel 3

§ 1. Artikel 28, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij decreet van 25 oktober 2002, wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. Onder de voorwaarden, bepaald in dit hoofdstuk, kunnen particuliere radio-omroepen erkend worden door de Vlaamse regering of door het Vlaamse Commissariaat voor de Media ; of aangemeld worden bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.”.

§ 2. Aan artikel 28 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij decreet van 25 oktober 2002, wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4. Particuliere radio-omroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het algemeen publiek of een deel ervan, of die hun programma's uitsluitend doorgeven via het internet, worden hierna in dit hoofdstuk “radiodiensten” genoemd. Radiodiensten behoeven geen erkenning, doch moeten wel onder de voorwaarden bepaald bij dit hoofdstuk, worden aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.”.

Artikel 4

In artikel 29, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervangen bij het decreet van 25 oktober 2002, worden de woorden “de

kabel” vervangen door de woorden “de kabelnetwerken”.

Artikel 5

Artikel 31, § 1, van dezelfde decreten gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij decreet van 25 oktober 2002, wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. De particuliere radio-omroepen moeten in het Nederlands uitzenden. Uitzonderingen daarop kunnen worden toegestaan door de Vlaamse regering.”.

Artikel 6

In artikel 38duodecies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 25 oktober 2002, wordt § 3 opgeheven.

Artikel 7

Artikel 38ter decies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 25 oktober 2002, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 38ter decies

Het maatschappelijk doel van de kabelradio-omroepen bestaat in het verzorgen van radioprogramma's via het kabelnet. De kabelradio-omroepen kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.”.

Artikel 8

Na artikel 38ter decies van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 25 oktober 2002, wordt een afdeling 6 ingevoegd, die luidt als volgt :

“AFDELING 6

De radiodiensten

Artikel 38quater decies

§ 1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, radiodiensten aanbieden, voorzover :

- 1° hij is opgericht als een rechtspersoon en valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° de radiodienst voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 31, 32, 33 en 35 van deze decreten ;
- 3° de beheerders of bestuurders van de radiodienst geen politiek mandaat bekleden en geen beheerder of bestuurder zijn van een andere rechtspersoon die een radiodienst beheert ;
- 4° de radiodienst onderscheiden is van de gewone programma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of van een andere door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio-omroep.

De radiodiensten kunnen, al dan niet tegen betaling, geheel of gedeeltelijk gecodeerd uitzenden.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf per aangetekend schrijven in kennis worden gesteld van het aanbieden van een radiodienst. Deze kennisgeving moet minstens de volgende informatie bevatten : de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de wijze van verspreiden van het programmasignaal, de aanwezige infrastructuur, de statuten, de financiële structuur en het financiële plan, het programma-aanbod, het redactiestatuut, het uitzendschema, de medewerkers van de radiodienst met inbegrip van hun radio-ervaring en hun statuut.

Voor elke afzonderlijke nieuwe dienst wordt een nieuwe kennisgeving verricht. Bij het samen aanbieden van afzonderlijke diensten worden afzonderlijke kennisgevingen ingediend. Wanneer de radiodiensten hun aanbod uitbreiden met een nieuwe soort dienst, moeten ze een afzonderlijke kennisgeving verrichten.

Elke latere wijziging van die informatie, inzonderheid elke wijziging in de raad van beheer of raad van bestuur van de radiodienst, wordt zonder ver-

wijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media meegedeeld.

Artikel 38quinquies decies

Het maatschappelijk doel van de radiodiensten bestaat in het verzorgen van diensten als bedoeld in artikel 28, § 4, inzonderheid op digitale wijze, of in het verzorgen van radioprogramma's via het internet. De radiodiensten kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.”.

Artikel 9

Artikel 39, eerste lid, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Onder de voorwaarden, bepaald bij dit hoofdstuk, kunnen particuliere televisieomroepen erkend worden door of aangemeld worden bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.”.

Artikel 10

In artikel 41 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt 5° opgeheven.

Artikel 11

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt artikel 41bis vervangen door wat volgt :

“Artikel 41bis

§ 1. Met het oog op de erkenning dienen de in artikel 41 vermelde omroepen de volgende informatie te bezorgen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media : alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de betrokken omroep, de statuten, de financiële structuur, het programma-aanbod en het uitzendschema.

Na de erkenning dient elke wijziging aan de in het vorige lid bedoelde informatie door de betrokken omroep zo spoedig mogelijk aan het Vlaams Commissariaat voor de Media te worden meegedeeld.

§ 2. Voor elk omroepprogramma is een erkenning vereist.”.

Artikel 12

Artikel 42 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 42

Particuliere televisieomroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het publiek of een deel ervan, worden hierna in dit hoofdstuk “televisiediensten” genoemd. Televisiediensten behoeven geen erkenning door het Vlaams Commissariaat voor de Media, doch moeten daar wel onder de voorwaarden bepaald bij dit hoofdstuk worden aangemeld.”.

Artikel 13

§ 1. In artikel 52, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij decreet van 17 december 1997, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“De beperking tot het toegewezen zendgebied geldt niet voor de verspreiding door de regionale omroep van zijn programma’s binnen een digitaal pakket dat tegen betaling wordt aangeboden via het kabelnetwerk”.

§ 2. In artikel 52, § 2, van dezelfde decreten, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het woord “kabelnet” wordt vervangen door het woord “kabelnetwerk” ;

2° de eerste zin wordt aangevuld met de volgende woorden : “of via een televisieomroepnetwerk”.

Artikel 14

In artikel 57, 4°, en 60, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt het woord “kabelmaatschappij” telkens vervangen door de woorden “aanbieder van een kabelnetwerk”.

Artikel 15

Artikel 64bis van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij decreet van 28 april 1998, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 64bis

Om erkend te worden als betaalomroep moet het maatschappelijk doel bestaan in het verzorgen van programma’s tegen betaling. De betaalomroepen kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.”.

Artikel 16

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt titel III, hoofdstuk III, afdeling 6, bestaande uit artikel 70, vervangen door wat volgt :

“AFDELING 6

De televisiediensten

Artikel 69bis

§ 1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, televisiediensten aanbieden, voorzover :

1° hij is opgericht als een privaatrechtelijk rechtspersoon en valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° het maatschappelijk doel van de privaatrechtelijke rechtspersoon bestaat uit het verzorgen van diensten als bedoeld in artikel 42 inzonderheid op digitale wijze. De televisiediensten kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.

Onder televisiediensten zijn niet verstaan particuliere televisieomroepen die zich richten tot een gemeenschap in een lokaal zendgebied en die als lokale omroepen kunnen worden aangezien ;

- 3° de raad van bestuur voor niet meer dan één vijfde bestaat uit leden die :
- a) een politiek mandaat uitoefenen ;
 - b) een leidinggevende functie of de functie van beheerder uitoefenen in een beroepsvereniging van werkgevers of werknemers.

In geen geval mogen de leden van de raad van bestuur deel uitmaken van de Vlaamse regering, van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of van de federale regering ;

- 4° de televisiediensten onderscheiden zijn van de gewone programma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of van een andere door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroep.

De televisiediensten kunnen, al dan niet tegen betaling, geheel of gedeeltelijk gecodeerd uitzenden ;

- 5° de televisiediensten onafhankelijk zijn van een politieke partij ;
- 6° de uitzendingen van de televisiedienst gebeuren onder redactionele eindverantwoordelijkheid van het personeel van de televisiedienst ;
- 7° de televisiediensten in het Nederlands uitzenden, behoudens afwijkingen toe te staan door de Vlaamse regering.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat moet vooraf per aangetekend schrijven in kennis worden gesteld van het aanbieden van een televisiedienst. Deze kennisgeving moet minstens de volgende informatie bevatten : alle gegevens die kunnen dienen om te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de betrokken televisiedienst, de statuten, de financiële structuur, een duidelijke omschrijving van de te leveren dienst, het programma-aanbod en het uitzendschema.

Voor elke afzonderlijke nieuwe dienst wordt een nieuwe kennisgeving verricht. Bij het samen aanbieden van afzonderlijke diensten worden afzonderlijke kennisgevingen ingediend. Wanneer de televisiediensten hun aanbod uitbreiden met een

nieuw soort dienst, moeten ze een afzonderlijke kennisgeving verrichten.

Na de kennisgeving dient elke wijziging aan de in het eerste lid bedoelde informatie door de betrokken televisiedienst zo spoedig mogelijk aan het Vlaams Commissariaat voor de Media te worden meegedeeld.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels die de aanbieders van televisiediensten moeten naleven.

Artikel 69ter

De televisiediensten moeten jaarlijks aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een verslag bezorgen over de manier waarop ze hebben voldaan aan de vereisten van de bepalingen van de decreten die op hen van toepassing zijn en van de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Artikel 17

Artikel 98bis van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij decreet van 30 maart 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 98bis

De leden van het Vlaams Commissariaat voor de Media, de voorzitter van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie, de voorzitter van de Vlaamse Kijk- en Luisteraad voor radio en televisie en de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn bevoegd inlichtingen en documenten te vragen van omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap, van radio- en televisiediensten, van aanbieders van kabelnetwerken en van aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken, voorzover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Iedere omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap, iedere radio- en televisiedienst, en iedere aanbieder van kabelnetwerken en van radio- en televisieomroepnetwerken is verplicht om medewerking te verlenen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media, de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie, de Vlaamse Kijk- en Luis-

terraad voor radio en televisie en de door de Vlaamse regering aangewezen personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Iedere omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en iedere radio- en televisiedienst is verplicht om een kopie van al zijn programma's te bewaren gedurende twee maanden te beginnen vanaf de datum van uitzending, en die op de eerste vraag ter beschikking te stellen van het Vlaams Commissariaat voor de Media, de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie en de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor radio en televisie.”.

Artikel 18

In dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt titel V, bestaande uit artikel 105 tot en met 116, gewijzigd bij de decreten van 17 december 1997, 28 april 1998, 7 juli 1998 en 25 oktober 2002, vervangen door wat volgt :

“TITEL V

De elektronische communicatienetwerken

HOOFDSTUK I

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 104bis

Het Vlaams Commissariaat voor de Media bepaalt de relevante geografische markten voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en -diensten.

Artikel 104ter

§ 1. Na elke bepaling van de relevante geografische markten, voert het Vlaams Commissariaat voor de Media een analyse van deze markten uit teneinde te bepalen of deze daadwerkelijk concurrerend zijn.

§ 2. Wanneer het Commissariaat vaststelt dat een relevante markt daadwerkelijk concurrerend is,

kan het geen enkele van de in artikel 104quinquies opgesomde verplichtingen opleggen of handhaven.

§ 3. Wanneer het Commissariaat vaststelt dat een relevante markt niet daadwerkelijk concurrerend is, gaat het na welke ondernemingen op die markt een aanmerkelijke marktmacht hebben, en legt het waar passend aan deze ondernemingen een of meer van de in artikel 104quinquies genoemde verplichtingen op.

Een onderneming wordt geacht een aanmerkelijke marktmacht te hebben wanneer zij, alleen of samen met andere, een economische kracht bezit die haar in staat stelt zich in belangrijke mate onafhankelijk van haar concurrenten, klanten en consumenten te gedragen.

Voor elke relevante markt publiceert het Commissariaat de lijst van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht, met vermelding van de verplichtingen die met toepassing van het eerste lid van deze paragraaf aan elk van deze ondernemingen zijn opgelegd.

Artikel 104quater

De verplichtingen opgesomd in artikel 104quinquies worden niet opgelegd aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met een aanmerkelijke marktmacht.

In afwijking van het eerste lid kan het Vlaams Commissariaat voor de Media deze verplichtingen toch opleggen :

- aan ondernemingen die niet zijn aangewezen als ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht wanneer dit noodzakelijk is om aan internationale verbintenissen te voldoen ;
- aan alle ondernemingen die de toegang tot eindgebruikers controleren, in zoverre dit noodzakelijk is om eind-tot-eindverbindingen te waarborgen.

Aanbieders van elektronische communicatienetwerken kunnen door het Commissariaat verplicht worden, voorzover noodzakelijk om de toegang van eindgebruikers tot gespecificeerde digitale radio- en televisieomroepdiensten te waarborgen, toegang tot de in artikel 115nonies bedoelde applicatieprogramma-interfaces en elektronische programmagidsen aan te bieden tegen billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

Artikel 104quinquies

§ 1. Het Vlaams Commissariaat voor de Media kan aan elke onderneming met aanmerkelijke marktmacht één of meer van de volgende verplichtingen opleggen :

- 1° verplichtingen tot transparantie met betrekking tot interconnectie en/of toegang. Het Commissariaat preciseert in dit verband welke informatie beschikbaar moet worden gesteld, hoe gedetailleerd zij moet zijn en op welke wijze zij moet worden gepubliceerd ;
- 2° verplichtingen inzake non-discriminatie met betrekking tot interconnectie en/of toegang ;
- 3° verplichtingen tot het voeren van gescheiden boekhoudingen met betrekking tot bepaalde met interconnectie en/of toegang verband houdende activiteiten ;
- 4° verplichting te goeder trouw te onderhandelen met ondernemingen die verzoeken om toegang tot het elektronisch communicatienetwerk ;
- 5° verplichting om in te gaan op redelijke verzoeken om toegang tot en gebruik van bepaalde netwerkonderdelen en bijbehorende faciliteiten ;
- 6° verplichtingen inzake het terugverdienen van kosten en prijscontrole opleggen, inclusief onder meer verplichtingen inzake kostenoriëntering van prijzen en kostentoerekeningssystemen inzake efficiënte kosten en inzake mededingingsbeperkende tarieven.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits toestemming van de Europese Commissie kan het Commissariaat andere dan de in het vorige lid vermelde verplichtingen opleggen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht. Het Commissariaat kan aan de verplichtingen vermeld onder 4°, 5° en 6°, voorwaarden verbinden aangaande billijkheid, redelijkheid en opportuniteit.

§ 2. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden op de aard van het geconstateerde probleem gebaseerd en proportioneel toegepast.

§ 3. De overeenkomstig dit artikel opgelegde verplichtingen worden desgevallend opgelegd na openbare raadpleging en in samenwerking met de Europese Commissie en met de nationale regelgevende instanties van andere lidstaten.

De Vlaamse regering bepaalt de procedure en de modaliteiten van de openbare raadpleging.

HOOFDSTUK II

Het aanbieden van kabelnetwerken

Artikel 105

§ 1. Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, een kabelnetwerk aanbieden voorzover hij :

- 1° opgericht is in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijk rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een kabelnetwerk in het Vlaamse Gewest. De aanbieders van kabelnetwerken kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel ;
- 2° de omroepprogramma's doorgeeft waartoe hij krachtens dit hoofdstuk verplicht is ;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maakt tussen de activiteiten in het kader van de aanleg en de exploitatie van het kabelnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds ;
- 4° jaarlijks vóór 30 juni aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een werkingsverslag, met vermelding van de aandeelhoudersstructuur, het aantal abonnees en de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders voorlegt ;
- 5° beschikt over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan terzake voorlegt.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf met een aangetekende brief op de hoogte worden gebracht van het aanbieden van een kabelnetwerk of van de overdracht ervan aan derden. De Vlaamse regering bepaalt welke gegevens die kennisgeving aan het Vlaams Commissariaat voor de Media moet bevatten en kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het betrokken netwerk, niet discriminerend, proportio-

neel en transparant. Elke latere wijziging van de informatie in de kennisgeving wordt zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media meegedeeld.

Artikel 106

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de oprichting en de exploitatie van een collectieve antenne uitsluitend ten behoeve van houders van eindontvangtoestellen die verblijven in :

- 1° kamers of appartementen van eenzelfde gebouw of gegroepeerde woningen van instellingen, die behoren tot de volksgezondheids- of welzijnssector ;
- 2° eenzelfde gebouw met maximaal 50 kamers of appartementen ;
- 3° woningen die op initiatief van een vennootschap of een instelling die de socialewoningbouw bevordert, tot een gemeenschappelijk geheel gegroepeerd zijn, mits het aantal ervan 50 niet overschrijdt ;
- 4° gegroepeerde woningen waarvan het aantal 50 niet overschrijdt ;
- 5° caravans of op percelen van eenzelfde kampeerterrein.

Artikel 107

§ 1. De aanbieder van een kabelnetwerk dat voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel is om omroepprogramma's te ontvangen, moet met het oog op het verzekeren van pluralisme en culturele diversiteit in het aanbod van omroepprogramma's gelijktijdig en in hun geheel de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° alle bestaande analoge radio-omroepprogramma's en alle televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het kabelnetwerk voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;
- 2° televisieomroepprogramma's van door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale om-

roepen voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden en rekening houdend met hun zendgebied.

De aanbieders die een kabelnetwerk exploiteren binnen het zendgebied van een door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroep, zijn verplicht het regionale televisieomroepprogramma kosteloos, gelijktijdig en onverkort door te geven op een eigen kanaal via de hoofdstations die binnen het zendgebied van deze regionale omroep zijn gelegen en via de hoofdstations die de regionale omroep krachtens artikel 52, § 2, werden toegewezen. De kosteloosheid slaat zowel op de aanvoer als op het doorgeven van het omroepprogramma ;

- 3° televisieomroepprogramma's van alle door de Vlaamse Gemeenschap erkende regionale omroepen voorzover deze programma's binnen een digitaal pakket tegen betaling worden aangeboden ;
- 4° twee radio- en twee televisieomroepprogramma's van de openbare omroep van de Franse Gemeenschap en het radio-omroepprogramma van de Duitstalige Gemeenschap ;
- 5° twee radio-omroepprogramma's en de televisieomroepprogramma's van de Nederlandse openbare omroep.

De Vlaamse Gemeenschap is geen vergoeding verschuldigd aan de aanbieder van een kabelnetwerk voor het verplicht doorgeven van bovenvermelde omroepprogramma's.

De krachtens het eerste lid opgelegde verplichtingen moeten evenredig en transparant zijn. Zij worden op regelmatige tijdstippen herzien.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 mag de aanbieder van een kabelnetwerk de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° televisieomroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroepen die niet onder de toepassing van § 1 vallen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- 2° digitale radio-omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, radio-omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio's waarbij de bepalingen van de vergunnin-

gen, in casu het verzorgingsgebied, moeten worden gerespecteerd, en de omroepprogramma's van de radiodiensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;

- 3° radio- en televisieomroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten en die niet onder de toepassing van § 1 vallen ;
- 4° televisieomroepprogramma's van de particuliere televisieomroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschappen van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;
- 5° radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap ;
- 6° mits vooraf toestemming wordt verleend door het Vlaams Commissariaat voor de Media die in dit verband voorwaarden kan opleggen, de radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort ;
- 7° maximaal twee geregistreerde eigen radio-omroepprogramma's, voorzover ze uitsluitend ononderbroken muziek uitzenden.

§ 3. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 108

Het is een aanbieder van een kabelnetwerk verboden via het kabelnetwerk andere omroepprogramma's of radio- en televisiediensten door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming

van het Vlaams Commissariaat voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Een aanbieder van een kabelnetwerk mag toch een kanaal gebruiken voorzover hij het uitsluitend gebruikt voor het verstrekken van informatie over de omroepprogramma's en de diensten die hij doorgeeft of aanbiedt en over de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden.

Artikel 109

Het Vlaams Commissariaat voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg van de zendapparatuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de kabelnetwerken en tussen de hoofdstations om deze signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent het Vlaams Commissariaat voor de Media de frequenties toe en neemt die beslissingen met inachtneming van de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk II, Afdeling 4.

Artikel 110

De Vlaamse regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de kabelnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de kabelnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 111

§ 1. De aanbieders van kabelnetwerken hebben het recht de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken op hun kosten, op of onder de pleinen, wegen, straten, paden, waterlopen en vaarten die deel uitmaken van het openbaar domein te laten aanleggen en te onderhouden op voorwaarde dat ze zich gedragen naar de wetten en besluiten van het openbaar domein en dat ze de bestemming ervan eerbiedigen.

Alvorens dit recht uit te oefenen, onderwerpt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk

het plan van de plaats en de bijzonderheden van de aanleg van de geleidingen aan de goedkeuring van de overheid van wie het openbaar domein afhangt.

Die overheid beslist binnen twee maanden te rekenen vanaf de datum waarop het plan werd ingezonden. Ze brengt de belanghebbende aanbieder van een kabelnetwerk op de hoogte van haar beslissing.

Na het verstrijken van die termijn geldt het stilzwijgen van de overheid als goedkeuring. In geval van blijvende onenigheid wordt beslist bij een besluit van de Vlaamse regering.

De openbare overheden hebben in elk geval het recht om de inrichting of het plan van een aanleg, alsook de daarmee verband houdende werkzaamheden, later op hun onderscheiden domein te doen wijzigen. Worden wijzigingen opgelegd ofwel met het oog de openbare veiligheid, ofwel tot behoud van het natuur- en stedenschoon, ofwel in het belang van de wegen, waterlopen, vaarten of van een openbare dienst, ofwel als gevolg van een verandering die de aangelanden aan de toegangen tot de eigendommen langs de gebezigde wegen hebben aangebracht, dan zijn de kosten van de werkzaamheden voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk ; in de andere gevallen komen ze voor rekening van de overheid die de wijzigingen oplegt. Deze overheid mag vooraf een kostenbegroting eisen en, in geval van onenigheid, zelf de werkzaamheden laten uitvoeren.

§ 2. De aanbieders van kabelnetwerken hebben tevens het recht om voor de aanleg van de kabels en de bijbehorende uitrustingen van hun kabelnetwerken, op blijvende wijze steunen en ankers aan te brengen op muren en gevels die uitkomen op de openbare weg en hun kabels in open en onbebouwde grond aan te leggen of zonder vasthechting of aanraking boven particuliere eigendommen te laten doorgaan.

De werkzaamheden mogen slechts beginnen nadat aan de eigenaars, volgens de gegevens van het kadaster, aan de huurders en de bewoners een behoorlijk aangetoonde schriftelijke kennisgeving is bezorgd.

De uitvoering van de werkzaamheden heeft geen buitenbezitstelling tot gevolg.

Het plaatsen van steunen en ankers op muren of gevels mag de eigenaar niet hinderen in zijn recht zijn goed af te breken of te herstellen.

De ondergrondse kabels en steunen, geplaatst in een open en onbebouwde grond moeten op verzoek van de eigenaar, worden weggenomen indien die zijn recht om te bouwen of te omheinen uitoefent. De kosten van het wegnemen zijn ten laste van de aanbieder van het kabelnetwerk.

De eigenaar moet evenwel ten minste drie maanden voor het begin van de in het vierde en vijfde lid bedoelde werkzaamheden, de aanbieder van het kabelnetwerk hiervan via een aangetekende brief verwittigen.

§ 3. De vergoedingen voor schade wegens de aanleg of de exploitatie van een kabelnetwerk komen voor rekening van de aanbieder van het kabelnetwerk, die aansprakelijk blijft voor alle voor derden schadelijke gevolgen.

§ 4. De aanbieder van een kabelnetwerk is verplicht onmiddellijk gevolg te geven aan elke vordering van het Vlaams Commissariaat voor de Media, van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie of van enige dienst of enig bedrijf voor elektriciteitsvoorziening om elke storing in of nadelige invloed op de werking van de telefoon- of telegraafinstallaties of van de installaties voor elektriciteitsvoorziening onverwijld te doen ophouden. Bij gebreke daarvan worden de nodig geachte maatregelen, met inbegrip van het verplaatsen van de kabels en de bijbehorende installaties, door de betrokken diensten of bedrijven getroffen op kosten en risico van de aanbieder van het omroepnetwerk.

Artikel 112

Het Vlaams Commissariaat voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de kabelnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten zijn.

HOOFDSTUK III

Het aanbieden van radio-omroepnetwerken en televisieomroepnetwerken

Artikel 113

§ 1. Niemand mag een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk aanbieden zonder

schriftelijke vergunning van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Die vergunning is persoonlijk en mag aan een derde slechts worden overgedragen na het schriftelijk akkoord van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

De Vlaamse regering bepaalt de duur van de in het eerste lid genoemde vergunningen, de voorwaarden waaronder deze kunnen verkregen worden, en de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen of het intrekken ervan.

§ 2. De Vlaamse regering stelt een digitaal frequentieplan op en keurt het goed. Ze bepaalt het aantal frequentieblokken en frequentiekanalen, met inbegrip van de bijbehorende technische modaliteiten, die geheel of gedeeltelijk zullen worden toegekend aan aanbieders van radio-omroepnetwerken en aan aanbieders van televisie-omroepnetwerken.

§ 3. De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en de radio- en televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een radio- of televisieomroepnetwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen toegekend door de Vlaamse regering.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf via een aangetekend schrijven op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een radio- of televisieomroepnetwerk dat geen gebruik maakt van frequentieblokken en frequentiekanalen toegekend door de Vlaamse regering. De kennisgeving omvat ten minste de naam van de aanbieder van dit radio- of televisieomroepnetwerk.

§ 4. De vergunning, genoemd in § 1, is niet vereist voor de radio- en televisieomroepnetwerken van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering stelt aan de openbare omroep de frequentieblokken en frequentiekanalen ter beschikking die die omroep nodig heeft voor het doorgeven van zijn eigen bestaande omroepprogramma's via zijn radio- en televisieomroepnetwerken.

Voor het doorgeven van andere dan de eigen bestaande omroepprogramma's via radio- en televisieomroepnetwerken is toestemming vooraf vereist van de Vlaamse regering, die daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 114

Om een vergunning als bedoeld in artikel 113 te verkrijgen, moet de aanbieder voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° opgericht zijn in de vorm van een vennootschap of van een publiekrechtelijk rechtspersoon met als maatschappelijk doel het aanleggen en exploiteren van een radio-omroepnetwerk of een televisieomroepnetwerk in de Vlaamse Gemeenschap. De aanbieders van een radio- of televisieomroepnetwerk kunnen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks aansluiten bij de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel ;
- 2° ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 3° in de boekhouding een onderscheid maken tussen de activiteiten in het kader van het aanbieden van het radio- of televisieomroepnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn anderzijds ;
- 4° jaarlijks vóór 30 juni aan het Vlaams Commissariaat voor de Media een werkingsverslag met vermelding van, in voorkomend geval, het aantal abonnees en van de doorgegeven omroepprogramma's, en de balans en de jaarrekening, goedgekeurd door de algemene vergadering van aandeelhouders voorleggen ;
- 5° jaarlijks een vergoeding betalen voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen ;
- 6° beschikken over de nodige technische infrastructuur of een technisch investerings- en een financieel plan terzake voorleggen.

De Vlaamse regering bepaalt het bedrag en de betalingsmodaliteiten van de in het eerste lid, 5°, bedoelde jaarlijkse vergoeding voor het gebruik van de benodigde frequentieblokken en -kanalen.

De Vlaamse regering kan aanvullende verplichtingen opleggen. Die verplichtingen zijn objectief gerechtvaardigd in relatie tot het betrokken netwerk in kwestie, niet discriminerend, proportioneel en transparant.

Artikel 115

De aanbieder van een radio-omroepnetwerk gebruikt ten minste 80 % van de digitale capaciteit van zijn netwerk voor het uitzenden van radio-omroepprogramma's.

De aanbieder van een televisieomroepnetwerk gebruikt ten minste 80 % van de digitale capaciteit van zijn netwerk voor het uitzenden van televisie- of radio-omroepprogramma's.

Artikel 115bis

§ 1. Een aanbieder van een radio-omroepnetwerk mag de volgende radio-omroepprogramma's doorgeven :

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de luisteraars in het exploitatiegebied van het radio-omroepnetwerk voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio-omroepen, waarbij de bepalingen van de erkenningen moeten worden gerespecteerd ;
- 3° omroepprogramma's van de radiodiensten die met toepassing van artikel 38quater decies rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- 4° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap van België ;
- 5° radio-omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap ;
- 6° mits voorafgaande toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media dat in dit verband voorwaarden kan opleggen, de radio-omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en radiodiensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 115ter

§ 1. De aanbieder van een televisieomroepnetwerk mag de volgende omroepprogramma's doorgeven :

- 1° omroepprogramma's van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bestemd voor de kijkers en luisteraars in het exploitatiegebied van het televisieomroepnetwerk, voorzover de programma's onder meer in het Nederlands verzorgd worden ;
- 2° omroepprogramma's van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere radio- en televisieomroepen en van de televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- 3° omroepprogramma's van de openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;
- 4° omroepprogramma's van de particuliere omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap van België die zich tot de hele betrokken gemeenschap richten ;
- 5° omroepprogramma's van de omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap ;
- 6° mits vooraf toestemming wordt verleend door het Vlaams Commissariaat voor de Media dat in dit verband voorwaarden kan opleggen, de omroepprogramma's van omroepen die onder de bevoegdheid vallen van een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort.

§ 2. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en televisiediensten.

De kennisgeving omvat de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de erkenning, vergunning

of aanduiding van het land dat bevoegd is voor de omroep, de statuten, het aandeelhouderschap en de financiële structuur van de omroep, het programma-aanbod en uitzendschema en het bewijs dat de auteursrechten van de omroepen in kwestie geregeld zijn.

Artikel 115quater

Het is een aanbieder van een radio- of televisieomroepnetwerk verboden via het radio- of televisieomroepnetwerk andere omroepprogramma's door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media, dat daaraan voorwaarden kan verbinden.

Artikel 115quinquies

Het Vlaams Commissariaat voor de Media verleent zijn goedkeuring aan de aanleg van de zendapparatuur voor het transporteren van programmasignalen naar en tussen de radio- of televisieomroepnetwerken en tussen de hoofdstations om die signalen eventueel op te vangen met het oog op het transport ervan.

Indien noodzakelijk kent het Vlaams Commissariaat voor de Media de frequenties toe en neemt die beslissingen met inachtneming van de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk II, Afdeling 4.

Artikel 115sexies

De Vlaamse regering kan de verordeningen van algemeen bestuur en de politieverordeningen betreffende de aanleg en de exploitatie van de radio- en televisieomroepnetwerken vaststellen en de minimale technische voorschriften bepalen waaraan de radio- en televisieomroepnetwerken moeten voldoen. In bijzondere gevallen kan de Vlaamse regering speciale voorwaarden opleggen om de kwaliteit van een net waarvan de werking gebrekkig is, te verbeteren.

Artikel 115septies

Het Vlaams Commissariaat voor de Media is bevoegd om op ieder ogenblik te controleren of de

radio- en televisieomroepnetwerken en de exploitatie ervan conform de voorschriften van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan zijn.

HOOFDSTUK IV

Het aanbieden van satellietomroepnetwerken

Artikel 115octies

De omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die zich richten tot de hele Vlaamse Gemeenschap, en de radio- en televisiediensten die rechtmatig zijn aangemeld bij het Vlaams Commissariaat voor de Media, kunnen hun omroepprogramma's doorgeven via een satellietomroepnetwerk.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet vooraf via een aangetekende brief op de hoogte worden gebracht van het doorgeven van omroepprogramma's via een satellietomroepnetwerk. De kennisgeving omvat tenminste de plaats van opstraling van de omroepprogramma's in kwestie en de naam van de aanbieder die deze opstraling verzorgt.

HOOFDSTUK V

Het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen

Artikel 115novies

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder :

- 1° applicatieprogramma-interface, afgekort API : software interface tussen externe toepassingen, beschikbaar gesteld door omroepen of dienstleveranciers en de hulpmiddelen voor digitale televisie- en radio-omroep in de geavanceerde digitale eindapparatuur ;
- 2° geavanceerde digitale eindapparatuur : set-top boxen en geïntegreerde digitale televisietoestellen voor de ontvangst van digitale interactieve omroepprogramma's ;
- 3° systeem voor voorwaardelijke toegang : elke technische maatregel en/of regeling waarbij toe-

gang tot een beschermd radio- of televisieomroepprogramma in begrijpelijke vorm afhankelijk wordt gemaakt van een abonnement of een andere vorm van voorafgaande individuele machtiging ;

- 4° elektronische programmagids : dienst die bestaat uit het weergeven van het programma-aanbod van omroepen die al dan niet onderscheiden zijn van de aanbieder van de elektronische programmagids, en uit het verschaffen van gehele of gedeeltelijke toegang tot de opgelijste programma's of diensten ;
- 5° breedbeeldtelevisieprogramma : programma dat geheel of gedeeltelijk is geproduceerd en gemonteerd om te worden weergegeven in een schermvullend breedbeeldformaat. Het 16:9-formaat geldt als referentiekader voor breedbeeldtelevisieprogramma's.

Artikel 115decies

De televisieomroepen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, moeten :

- 1° hun uitzendingen verzorgen via een 16:9-systeem dat volledig compatibel is met PAL, indien het uitzendingen in breedbeeld en 625 lijnen betreft die niet volledig digitaal zijn ;
- 2° indien het uitzendingen betreft die volledig digitaal zijn, hun uitzendingen verzorgen via een transmissiesysteem dat door een erkende Europese normalisatie-instantie genormaliseerd is.

Artikel 115undecies

Elektronische communicatienetwerken die zijn opgezet voor de distributie van digitale televisieprogramma's moeten in staat zijn breedbeeldtelevisieprogramma's door te geven.

De aanbieders van kabelnetwerken en van televisieomroepnetwerken die breedbeeldtelevisieprogramma's ontvangen, moeten die programma's in hetzelfde breedbeeldformaat doorgeven als dat waarin het hen wordt geleverd.

Artikel 115duodecies

Elk analoog televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter dan 42 cm is, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten, met name verdere decoders en digitale ontvangers, aan te sluiten.

Elk digitaal televisietoestel met een integraal beeldscherm waarvan de zichtbare diagonaal groter is dan 30 cm, dat op de markt te koop of te huur wordt aangeboden, moet voorzien zijn van ten minste één door een erkende Europese normalisatieorganisatie genormaliseerde aansluitbus met open interface die het zonder meer mogelijk maakt randapparaten aan te sluiten en die alle elementen van een digitaal signaal doorlaat, met inbegrip van informatie betreffende interactieve en voorwaardelijk toegankelijke diensten.

Artikel 115ter decies

Alle voor de ontvangst van digitale televisiesignalen bestemde apparatuur die in Vlaanderen wordt verkocht, verhuurd of anderszins ter beschikking wordt gesteld, en waarmee digitale televisiesignalen kunnen worden gedecodeerd, moet geschikt zijn om :

- 1° het decoderen van dergelijke signalen mogelijk te maken volgens het gemeenschappelijk Europees coderingsalgoritme als beheerd door een erkende Europese normalisatie-instantie ;
- 2° de signalen weer te geven die ongecodeerd worden uitgezonden mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurder de huurovereenkomst naleeft.

Artikel 115quater decies

De aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang maken uitsluitend gebruik van systemen voor voorwaardelijke toegang die de nodige technische mogelijkheden bieden om een goedkope controleoverdracht naar de kabelhoofdstations te verzekeren.

De systemen van voorwaardelijke toegang die op de markt worden geëxploiteerd moeten de nodige technische mogelijkheden bieden voor een goedkope controleoverdracht. Daarbij wordt de mogelijkheid geboden voor volledige controle door aanbieders van kabelnetwerken of van radio- of televisieomroepnetwerken over de diensten, waarbij gebruik wordt gemaakt van dergelijke systemen van voorwaardelijke toegang.

Artikel 115quinquies decies

Alle aanbieders van diensten voor voorwaardelijke toegang, ongeacht de wijze van doorgifte, waarvan de omroepen afhangen om potentiële kijkers of luisteraars te kunnen bereiken, moeten :

- 1° aan alle omroepen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze de technische diensten aanbieden waarmee hun digitale uitzendingen kunnen worden ontvangen door kijkers die daartoe gerechtigd zijn, middels een decoder die door de dienstverlener wordt beheerd ;
- 2° een gescheiden boekhouding voeren voor hun activiteiten als aanbieders van voorwaardelijke toegang, voorzover zij ook andere activiteiten uitoefenen.

Artikel 115sexies decies

De omroepen die voor hun digitale uitzendingen gebruik maken van een decoder of andere systemen voor voorwaardelijke toegang moeten een tarieflijst publiceren voor de kijkers waarin rekening wordt gehouden met de eventuele levering van bijhorende apparatuur.

Artikel 115septies decies

Als de houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en -producten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, dienen zij dit te doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende wijze. De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet afhankelijk maken van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het betrokken product :

1° hetzij een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere toegangssystemen mogelijk maakt ;

2° hetzij tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, als de licentiehouder zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten en voorwaardelijke toegangssystemen.

Artikel 115duodevicies

De Vlaamse regering kan voorwaarden opleggen aan leveranciers van digitale interactieve programma's op digitale interactieve platforms en aan leveranciers van geavanceerde digitale eindapparatuur, met betrekking tot het gebruik van een open API overeenkomstig de minimumeisen van de relevante normen of specificaties.

De Vlaamse regering kan voorwaarden opleggen aan de eigenaars van API's die ertoe strekken dat alle nodige informatie ter beschikking gesteld wordt om leveranciers van digitale interactieve programma's in staat te stellen alle door de API ondersteunde diensten met volledige functionaliteit te leveren.

Artikel 115undevicies

De Vlaamse regering kan voorwaarden opleggen met betrekking tot de installatie van, de toegang tot en de presentatie van elektronische programmagidsen die gebruikt worden in het kader van de digitale omroepprogramma's als dit noodzakelijk is om de toegang van de eindgebruiker te verzekeren tot een aantal duidelijk gespecificeerde digitale omroepprogramma's die beschikbaar zijn in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 116

In het kader van deze titel werkt de Vlaamse regering, voorzover noodzakelijk, samen met de bevoegde regulerende instanties voor radio-omroep en voor telecommunicatie van de gemeenschappen, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese Gemeenschap, met de Belgische mededingingsautoriteiten en met de regulerende

en toezichthoudende instanties in de overige economische sectoren in België.”.

Artikel 19

In artikel 116ter van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997 en gewijzigd bij het decreet van 30 maart 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 5° wordt opgeheven ;

2° in 6° wordt het woord “kabelmaatschappijen” vervangen door de woorden “aanbieders van een kabelnetwerk”.

Artikel 20

In artikel 116septies, § 1, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997 en gewijzigd bij het decreet van 7 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de eerste zin wordt het woord “kabelmaatschappij” vervangen door de woorden “aanbieder van een kabelnetwerk” ;

2° in 7° worden de woorden “of de kabelmaatschappij” geschrapt.

Artikel 21

In artikel 116undecies, § 2, van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij het decreet van 17 december 1997, wordt het woord “kabel” vervangen door het woord “kabelnetwerken”.

Artikel 22

Artikel 119 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, gewijzigd bij het decreet van 7 december 2001, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 119

Wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 25 tot 2.500 euro of met een van die straffen alleen, degene die :

1° uitrusting of programmatuur, waaronder chipkaarten, fabriceert, te koop of te huur aanbiedt, verkoopt, verhuurt, invoert, verdeelt, promoot, installeert, in stand houdt of vervangt die bestemd is om zonder toestemming van de dienstverrichter :

a) programma's te ontvangen die via een elektronisch communicatienetwerk doorgegeven worden ;

b) in een begrijpelijke vorm toegang te verschaffen tot radio- of televisieprogramma's en/of -diensten die enkel tegen extra betaling en op basis van voorwaardelijke toegang worden aangeboden aan het publiek ;

2° met het oog op het gebruik ervan of voor commerciële doeleinden die uitrusting of programmatuur, waaronder chipkaarten, koopt, huurt of in zijn bezit heeft ;

3° gecodeerde radio- of televisieprogramma's en/of -diensten geheel of gedeeltelijk decodeert en/of gebruikt, op welke wijze ook, zonder de toelating van de eigenaar van de coderingstechnologie of van een derde die door voormelde eigenaar werd aangeduid om die toelating te verlenen ;

4° gebruik maakt van commerciële communicatie om die illegale uitrusting of programmatuur aan te prijzen.”.

Artikel 23

Artikel 126 van dezelfde decreten, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt opgeheven.

Artikel 24

Artikel 67 van het decreet van 28 april 1998 tot wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt opgeheven.

Artikel 25

De volgende regelingen worden opgeheven :

- 1° het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 betreffende de erkenning van de televisiediensten, bekrachtigd bij het decreet van 20 december 1996 ;
- 2° het decreet van 3 maart 2000 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen ;
- 3° het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen.

Artikel 26

De aanbieders van kabelnetwerken die, uiterlijk de dag van de inwerkingtreding van dit decreet, titularis zijn van een vergunning, worden geacht het Vlaams Commissariaat voor de Media hiervan op de hoogte gebracht te hebben, op de wijze bedoeld in artikel 105 van de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Artikel 27

De Vlaamse regering kan de volgorde en de nummering van de bepalingen van de decreten betreffende de radio en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, aanpassen.
